

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

[ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ-ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ-ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ]

Ἀρχισυντάκτης : Ἀριστέδης Κ. Οἰκονόμου

ΤΟΜΟΣ 9^{ος} — ΕΤΟΣ 9^{ον}

1881 — 1882

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 12.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

[ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ-ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ-ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ]

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΘΝΩΝ ΠΙΣΤΙΣ.

Ἡ χρηματικὴ ἐν τῇ κοινωνίᾳ πίστις στηρίζεται μὲν εἰς καθολικοὺς τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας νόμους, ἐπιδρῶντας ἀπὸ γενικῆς ἐπόψεως πρὸς πάντας τοὺς κλάδους τῆς βιομηχανίας, ὑφίσταται ὁμῶς ὅλας ἐκείνας τὰς τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας ἡ εἰδικὴ λειτουργία ἐκάστου βιομηχανικοῦ κλάδου ἐπιβάλλει εἰς τὰς κατὰ μέρος περιστάσεις αὐτοῦ. Τοιουτοτρόπως ἡ χρηματικὴ τῆς κοινωνίας πίστις δύναται νὰ διαιρηθῇ εἰς τόσα κμήματα ὅσα ἀποτελοῦν καὶ τὴν καθόλου βιομηχανίαν. Ἡ ἐμπορία ἔχει τὴν πίστιν τῆς, ἡ χειροτεχνία τὴν ἑαυτῆς, ἡ γεωργία ἐπίσης, καὶ μικρότεραι δὲ ἄλλαι διαιρέσεις ἐν τῇ πρακτικῇ τῆς χρηματικῆς πίστεως δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς εἰδικωτέραν τῶν διακλαδώσεων αὐτῆς μελέτην καὶ λειτουργίαν.

Σκοπὸς ἡμῶν εἶναι νῦν ἡ ἐκθεσις τῆς εἰς τὴν γεωργικὴν βιομηχανίαν ἀναγομένης χρηματικῆς πίστεως καὶ δὴ οὐχὶ ἀπὸ θεωρίας, ἀλλ' ἐν συνόψει ἀπὸ τῶν πρακτικῶς συμβαινόντων μεταξὺ τῶν ἐπομένων ἔθνων, κατὰ τὰς τελευταίας ἐρεῦνας τῶν ἐν αὐτοῖς προξένων τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Γενικὴ τις παρατήρησις εἶναι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀναγκαία. Δὲν πρόκειται περὶ ἐνὸς πιστωτικοῦ συστήματος οὐδαμοῦ. Πάντα δοκιμάζονται, τὸ καλὸν ἐπιζητεῖται. Ἀλλὰ καὶ ὅλων ἡ λειτουργία καὶ τῶν ἀγαθωτέρων κοινωνικῶν προθέσεων ἡ κίνησις δὲν δύναται ἐντελῶς νὰ ἐξαλείψῃ τὴν τοκογλυφίαν. Κεῖται αὕτη εἰς τὴν καταχρηστικὴν τῶν πραγμάτων φύσιν. Καὶ ὅταν τις εἶναι τόσον δυστυχῆς καὶ τόσον ἀπόκληρος, ὥστε νὰ μὴ εὐ-

ρίσκη θύραν άνοικτὴν ἐν τοῖς πιστωτικοῖς τῆς κοινωνίας ὀργανισμοῖς, γίνεται ἀπανταχοῦ θύμα τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς ἀισχροκερδείας.

1) Γερμανία. — Ἐν πρώτοις ἔρχονται αἱ τράπεζαι τοῦ λαοῦ, τὰς ὁποίας ὠργάνισεν ὁ Schulze-Delitsch, δείγματά τινά τῶν ὁποίων εἰσῆχθησαν καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἀρχίσασαι διὰ συνεταιρισμῶν πρὸς τὸ δανεῖσθαι καὶ ἀπολήξασαι εἰς συνεταιρισμοὺς πρὸς τὸ δανεῖζειν, γενικῶς μὲν ὅλους τοὺς δεομένους χρημάτων ἐργατικούς, εἰδικώτερον δὲ κατὰ τόπους εἰς τὰς γεωργικὰς ἀνάγκας προσηρμοσμένους. Ἀκολούθως ἔρχονται αἱ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τράπεζαι τοῦ συστήματος Raiffeiden, περιοριζόμεναι εἰς συνεταιρισμοὺς ἀποτελουμένους ἐκ μιᾶς κοινότητος, ἐνῶ αἱ προειρημέναι περιλαμβάνουσι δήμους ὀλοκλήρους. Πολλὰ τοιαῦται ἑταιρίαι καθιστῶσι εἶδος τραπεζικῶν ἐνώσεων ἐπ' ἀνοικτοῖς μεταξὺ ἑαυτῶν λογαριασμοῖς καὶ κοινῇ διευθύνσει τῶν προεξοφλήσεών των πρὸς κεντρικὴν ἀνεξάρτητον ἀνώνυμον ἑταιρίαν. Ἀπανταχοῦ τῆς Γερμανίας εἶναι διαδεδομένα τοιαῦται τράπεζαι, λαμβάνουσαι τοπικώτερον ἐνιαχοῦ χαρακτῆρα, ὡς π. χ. ἡ τῶν τραπεζῶν τοῦ συστήματος Schulze Βαυαρικὴ «Ἐνωσις τῆς γεωργικῆς τοῦ Augsburg πίστεως.» Ἐν γένει αἱ τράπεζαι αὗται δανεῖζουσι κατὰ 1 τοῖς % ἀκριβώτερον τῆς Αὐτοκρατορικῆς Τραπεζῆς τῆς Γερμανίας καὶ δέχονται καταθέσεις κατὰ 1 τοῖς % εὐθηνότερον τῆς Τραπεζῆς ταύτης. Πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἰδιαιτέρως καὶ τὰ καταστήματα τῆς ἐπ' ἀκινήτων πίστεως, τὰ ὁποῖα ἐν Γερμανίᾳ δανεῖζουσι ἐπὶ ὑποθήκῃ ὡς καὶ ἐπὶ προσωπικῇ τῶν γεωργῶν ἐνοχῇ, ὡς π. χ. ἡ Τράπεζα τοῦ Μονάχου. Καὶ τὰ ταμειυτήρια δὲ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς κυβερνήσεως διαχειρίζονται μέρος τῶν κεφαλαίων των πρὸς συναλλάγματα γεωργικὰ, ὡς ἐν Danzig καὶ ἐν Ἑσση. Ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι ἄξια ἐπὶ τοῦ προκειμένου αἱ γεωργικαὶ τῆς καταναλώσεως ἑταιρίαι, περιοριζόμεναι ἐντὸς μιᾶς κοινότητος, τοῦ συστήματος Raiffeiden, σκοποῦσαι τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν πρὸς τοὺς καλλιεργητὰς μεταπώλησιν σπόρων, λι-

πασμάτων, κτηνῶν, χόρτου, ἐργαλείων, ὡς π. χ. ἐν Ἑσση. Ἐπίσης δὲ ἀπαντῶνται καὶ συνεταιρισμοὶ διατηροῦντες καταστήματα, ἐν οἷς οἱ γεωργοὶ δανεῖζονται ἐπιτόκῳ 8 τοῖς % δίδοντες ἐνεχύρον γεωργικὰ προϊόντα, ἔρια κλπ. ὡς ἐν Σιλεσίᾳ.

2) Ἰταλία. — Ἡ γεωργικὴ πίστις συγγέεται μετὰ τῆς λαιπῆς. Ὁ μηχανισμὸς τῶν τραπεζῶν τοῦ λαοῦ, αἵτινες εἰσῆχθησαν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ, διέδωκε τὴν χρηματικὴν πίστιν εἰς τὰ κατώτερα τῆς κοινωνίας στρώματα. Ὅσον ἀφορᾷ εἰδικῶς τὴν γεωργίαν, γνωστὰ εἶναι τὰ ἐν Σιένη καὶ ἐν Σαρδηνίᾳ «Σιτοδανειστήρια.» Οἱ εὐπορώτεροι τῆς κοινότητος εἰσάγουσιν ἐν εἰδικῷ καταστήματι αὐτῆς ποσότητα σιτηρῶν, ἐκ τῆς ὁποίας δανεῖζουσι τοὺς ἀπορωτέρους. Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος ἔχει ἀρχὴν φιλανθρωπικὴν, ἡ πρώτη διατύπωσις τῆς ὁποίας ἀναγεται εἰς τὴν μεσολάβησιν τοῦ ἑφημερίου τῆς κοινότητος, ὅστις μετὰ τοῦ δημοτικοῦ ἄρχοντος αὐτῆς συνέκέντρωνε ποσότητά τινά σιτηρῶν ἐντὸς κοινοτικοῦ καταστήματος, ὅπως δανεῖζεται ἐξ αὐτῶν ὁ ἄπορος γεωργός, ὑπόχρεως ὢν εἰς τὴν ἐπιστροφὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπομένης συγκομιδῆς.

3) Αὐστροουγγαρία. — Ἡ γεωργικὴ πίστις συνίσταται ἐν πολλαῖς ἐπαρχίαις τῆς κυρίως Αὐστρίας εἰς τὴν μέθοδον τῆς προπώλησεως τῶν ἐλπιζομένων προϊόντων διὰ τῆς μεσολαβήσεως Ἑβραίων ἢ ὑποθήκης. Ἐν Οὐγγαρίᾳ ὁ γεωργός μόνον παρὰ τοῖς ταμειυτήριας ἢ τοῖς τοκογλύφοις εὐρίσκει καταφύγιον, ἐπὶ τόκῳ 12 — 15 τοῖς % παρὰ τοῖς πρώτοις, καὶ 15 — 20 καὶ πλέον τοῖς % παρὰ τοῖς δευτέροις.

4) Ρωσσία. — Τὸ σύστημα τῶν τραπεζῶν τῶν Schulze εἰσῆχθη κατὰ μικρὸν καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Ἀλλ' ἡ ἔλλειψις τῶν κεφαλαίων εἶναι εἰς ἄκρον ἐπαισθητῆ. Τὰ συνήθη δάνεια τῶν κεφαλαιούχων ἐνεργοῦνται ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἢ προπώλησει τῶν ἐλπιζομένων προϊόντων καὶ ἐπὶ ὄροις βαρυστάτοις. Ἐξαιρέσιν ποιοῦσιν αἱ ἑταιρίαι τῶν σιδηροδρόμων, δανεῖζουσαι ἐπὶ ὄροις ἐλαφροῖς ἐκείνους τῶν γεωργῶν, οἵτινες καταθέτουσιν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν τὰ προϊόντα των, μέχρις οὗ ἐπιτύχωσιν ἄρεστὰς πρὸς πώλησιν

τιμάς. Ἰδιαιτέρα μνεία ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐν Ῥωσίᾳ μεσο-
λάβησιν τοῦ Κράτους εἰς τὰ τῆς γεωργικῆς πίστεως, διότι
καθ' ἀπάσας σχεδὸν τὰς ἐπαρχίας, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσῃ τῶν
ἐπιτοπίων ἀρχῶν, λειτουργεῖ εἰδικὸν δημόσιον ταμεῖον, τὸ
ὁποῖον, ὀνομαζόμενον «κεφάλαιον προμηθείας», διαμοιράζεται
κατὰ δήμους καὶ κοινότητας καὶ χρησιμεύει πρὸς δάνεια, εἴτε
εἰς μετρητὰ, εἴτε εἰς εἶδη, πρὸς τοὺς χωρικοὺς διὰ τὰς χειμε-
ρινὰς τῶν χρεῖας, διὰ σποράς, ἀγορὰν κτηνῶν κλπ.

5) Πορτογαλία. — Πᾶσα σχεδὸν πόλις ἔχει τὴν
ἑαυτῆς γεωργικὴν τράπεζαν. Εἶναι κατ' ἐξοχὴν γεωργικὸς
λαὸς ὁ Πορτογαλικός. Αἱ τράπεζαι αὗται δέχονται καὶ ἐμπο-
ρικὰ γραμμάτια εἰς προεξόφλησιν. Ἡ πίστις καὶ ἡ νομοθεσία
ἐν Πορτογαλίᾳ εὖ νοεῖ ἰδιαιτέρως τὴν γεωργίαν, διὰ πάσης εὐ-
κολίας κανονίζουσα τὰ τῆς κινήσεως τῶν χρημάτων ἐν τοῖς
γεωργικοῖς πληθυσμοῖς. Ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Λισαβῶνι ὑπάρ-
χουσι δύο μεγάλοι συνεταιρισμοί, ἀσχολούμενοι ἀπὸ γενικωτέ-
ρας ἐπόψεως εἰς τὰ γεωργικά. Κατὰ δὲ τοὺς δήμους τῆς ἐπι-
κρατείας εἶναι ὀργανισμένοι ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν δημοτι-
κῶν ἀρχῶν γενικαὶ ἀποθήκαι, χρησιμεύουσαι εἰς τοὺς γεωρ-
γοὺς κατὰ τὰ ἔτη τῶν ἀφοριῶν.

6) Ἀγγλία. — Εἰς τὸ ζήτημα τῆς χρηματικῆς πί-
στεως δὲν ὑπάρχει διάκρισις ἐν τῇ κυρίως Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν
Σκωτίᾳ μεταξὺ βιομηχάνων καὶ γεωργῶν. Ὅπως ὁ πρῶτος
οὕτω καὶ ὁ δεύτερος καταθέτει τὸ κεφάλαιόν του παρά τινι
τραπέζῃ καὶ ἐνεργεῖ ἀναλόγως πρὸς τὴν τραπεζικὴν τῆς χώ-
ρας τάξιν τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἕτερον εἶδος
πίστεως, ἀνοικτοῦ τουτέστι λ)σμοῦ ἐπὶ δυσὶν ὑπογραφαῖς.
Ἰδιαιτέρως ἐν Σκωτίᾳ τὰ μικρότερα γεωργικὰ κέντρα ἔχουσι
παροῦσαν τὴν τραπεζικὴν ἐνέργειαν ἀπὸ εἰδικῶν τραπεζικῶν
πρακτόρων, οἵτινες ἰδρύουσι τὰ γραφεῖα τῶν ἐν ταῖς τοπικαῖς
ἀγοραῖς, δεχόμενοι καταθέσεις χρημάτων καὶ προεξοφλοῦντες.
Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰρλανδίαν, ἀπαντῶνται ἐκεῖ ἑταιρίαι, ἰδρυό-
μεναι τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἐπιτοπίου εἰρηνοδίκου ὑπὸ διαχείρισιν φιλαν-
θρωπικὴν, αἵτινες δανεῖζουσι ποσὰ μέχρι 10 λιρῶν στερλινῶν

πρὸς πάντα φέροντα πιστοποιητικὸν τιμιότητος, ὑπογεγραμμέ-
νον ὑπὸ δύο μαρτύρων χρησιμευόντων καὶ ὡς ἐγγυητῶν. Κατ'
ἔτος ἐπιτροπὴ, διοριζομένη ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἀρχοντος τῆς
Ἰρλανδίας, ἐξελέγχει τοὺς λ)μοὺς τῶν ἑταιριῶν τούτων καὶ
ὑποβάλλει ἔκθεσιν πρὸς τὸ Κοινοβούλιον.

7) Ἀυστραλία. — Πλῆθος τραπεζῶν ἀπαντῶται ἐν τῷ
κατακρημένῳ τριήματι τῆς νέας ταύτης ἠπείρου. Ἐχουσιν
αὗται τοπικὸν, ὡς ἐν Σκωτίᾳ, χαρακτῆρα καὶ διακλαδώσεις
διὰ πρακτορείων καθ' ὅλα τὰ χωρία ἐκεῖνα τῶν τραπεζικῶν
περιφερειῶν, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσιν ὅπωςδῆποτε γεωργικὸν
κέντρον. Αἱ τράπεζαι αὗται ἐκδίδουσι καὶ τραπεζικὰ γραμμά-
τια ἔχοντα νόμιμον κυκλοφορίαν.

8) Νήσος Μαυρικίου. — Ἡ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ταύτη
νήσῳ γεωργικὴ πίστις χαρακτηρίζεται ὑπὸ ἰδιαιτέρου ἐνδια-
φέροντος. Πρόκειται περὶ δανείων ἐξασφαλιζομένων δι' ἐνεχύ-
ρου τῶν συνειλεγμένων ἢ ἀσυλλέκτων καρπῶν, κατὰ τὸ
ὁποῖον τὸ δανειστικὸν συμβόλαιον μεταγράφεται ἐνώπιον
ὑπάλληλου ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸν ὑποθηκοφύλακα. Ὁ
ὑπάλληλος οὗτος ἐγγράφει ἐν τοῖς βιβλίοις του τὴν πρᾶξιν
τοῦ ἐπὶ τῶν μηκέτι συνειλεγμένων καρπῶν δανείου. Ἐνα
μῆνα προηγουμένως ὁ ἐπιθυμῶν νὰ δανεισθῇ γνωστοποιεῖ
τοῦτο εἰς τὸν αὐτὸν ὑπάλληλον, ὅστις τὸ σημειοῖ ἐν εἰδικῷ
βιβλίῳ. Ἐὰν ὁ δανεισθητὸς εἶναι ἀπλῶς καλλιεργητῆς,
ὀφείλει νὰ προμηθευθῇ ἄδειαν τοῦ ἰδιοκτήτου. Συνήθως δανει-
στῆς εἶναι ἡ ἐπιτόπιος τράπεζα, ἥτις ἐν καθυστερήσει τοῦ ὀ-
φειλέτου ἐπιλαμβάνεται τοῦ εἰσοδήματος. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς
συνειλεγμένους καρπούς, ἡ ἐγχείρισις τῆς κλειδῶς τῆς ἐν ἧ εὐ-
ρίσκονται οὗτοι ἀποθήκης καθιστᾷ ἐπ' αὐτῶν ἐνέχυρον, ἀμα
βεβαιωθῇ αὕτη δι' ἐγγράφου αὐθεντικοῦ. Ἐν γένει κατ' ἀμ-
φοτέρας τὰς περιπτώσεις τίθενται ἐκ μέσου αἱ πολύπλοκαί
καὶ πολυδάπανοι διατυπώσεις.

9) Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι. — Ὑφίσταται νόμος ἐν
αὐταῖς καθ' ὃν μετὰ πενταετῆ διαμονὴν καὶ καλλιέργειαν δύνα-
ται ἕκαστος ἐπὶ εὐτελεστάτῃ τιμῇ νὰ γείνη κύριος ἐθνικῆς γῆς

640 στρεμμάτων, μὴ ὑποκειμένης μέχρις ἀξίας 5 χιλ. δολ-
 λαρίων εἰς ἀναγκαστικὴν διὰ χρέη ἐκποίησην. Καὶ αἱ προμή-
 θειαι δὲ τῶν γεωργῶν καὶ τὰ ἐργαλεῖα εἶναι ἀκατάσχετα μέ-
 χρις ἀξίας 2 χιλ. δολλαρίων. Συμβαίνει οὕτως ἐν ταῖς Ἡνω-
 μέναις Πολιτείαις, ὅτι αἱ μεγαλειότεραι ἀτυχίαι δὲν καταστρέ-
 φουσιν ἐντελῶς τὸν γεωργόν, εὐρίσκοντα πάντοτε τὸ μέσον
 τῆς ἀνορθώσεώς του. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τόκον, τὰ ἀνώτερα
 ὄρια αὐτοῦ προσαρμόζονται ὑπὸ τοῦ νόμου κατὰ τὰς διαφό-
 ρους Πολιτείας ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν. Ὅθεν ἐν ταῖς
 Πολιτείαις τῆς Νέας-Ἀγγλίας μέχρις 6 τοῖς %, ἐν Ἰλινόη
 10 τοῖς %, ἐν Μινεσότῃ 12 τοῖς %, ἐν Ἰδαῶν 24 τοῖς %.
 Ἡ παραβίασις τοῦ νόμου ἀποτελεῖ περίπτωσιν δημεύσεως,
 εἴτε μόνου τοῦ τόκου εἴτε καὶ τοῦ κεφαλαίου ὄλου ὡς ἐν Ἀρ-
 κανσᾶς, καὶ φυλακίσεως ὡς ἐν Ἰδαῶν. Ὁ γεωργός τῶν Ἡνωμέ-
 νων Πολιτειῶν καταθέτει τὰ προϊόντά του ἐν ἀποθήκαις ἐμ-
 πόρων παραγγελιοδόχων, ἐνεργούντων πρὸς αὐτὸν προκαταβο-
 λὰς ἀναλόγως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν εἰσκομιζομένων,
 τῶν ὁποίων τὴν πώλησιν οὗτοι ἀναδέχονται. Ὑπάρχει τοιου-
 τοτρόπως ἀλληλόχρεως μεταξύ γεωργῶν καὶ παραγγελιοδό-
 χων λ)σμός, ἀσφαλίζων εἰς τὰ ἔργα τοῦ γεωργοῦ ἐπιχειρη-
 ματίου τὰς μεγαλειτέρας τῶν εὐκολιῶν. Ἐν γένει ἡ γεωργία
 τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διατελεῖ εἰς τοιαύτας σχέσεις πρὸς
 τὸ ἐπιχειρηματικὸν τῆς χρηματιστικῆς πνεῦμα, ὥστε νομίζει
 τις ὅτι οἱ ἀκίνητοι ἀγροὶ τῆς μεταλαμβάνουσιν εἶδος βιομη-
 χανικῆς κινήσεως, τοῦ ὁποίου τὰ μεγάλα ἀποτελέσματα ἐκ-
 πλήττουσι τοὺς μᾶλλον προκεχωρημένους ἐν τῷ παλαιῷ κό-
 σμῳ γαιοκαλλιεργητάς.

ΤΟ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1880.

Ὁ φόρος τοῦ χαρτοσήμου ἀποτελεῖ ἓνα τῶν σημαντικωτέ-
 ρων κλάδων τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς νομοθεσίας, τῆς ὁποίας

ἐνησχόλησε τὰ κατὰ καιροὺς ἔργα μετὰ πνεύματος συνεχείας
 ἀξιοπαρατηρήτου, χάρις εἰς τὴν μεγάλην διὰ τὰ δημόσια
 οἰκονομικὰ σημασίαν τοῦ εἶδους τούτου τῆς φορολογίας. Ἴνα
 παραλείψωμεν ἀρχαιοτέρας περιόδους, ἀρκεῖ ἡ σημείωσις ὅτι
 ἐν τῇ κλίμακι τῶν ἑλληνικῶν προϋπολογισμῶν τὸ χαρτόση-
 μον ἀπὸ 3,000,000 δραχμῶν τῷ 1866 ἀναγράφεται εἰς 4,
 200,000 τῷ 1877, εἰς 6,000,000 τῷ 1878, εἰς 6,000,000,
 τῷ 1879 καὶ εἰς 6,100,000 τῷ 1880. Ἐν διαστήματι λοι-
 πὸν τῶν 15 τελευταίων ἐτῶν ὑπερεδιπλασιάσθη ὁ προϋπολο-
 γισμός του, ἀναλόγως δὲ καὶ τὸ εἰσόδημα αὐτοῦ.

Ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1880 περὶ χαρτοσήμου πρόνοια τοῦ νομο-
 θέτου δὲν ἔδωκε βεβαίως τὸ τελευταῖον φορολογικὸν πόρισμα
 αὐτῆς. Δὲν δυνάμεθα ἔμως νὰ ἀποφύγωμεν τὴν παρατήρη-
 σιν, ὅτι, καί τοι ἡ πρόνοια αὕτη μαρτυρεῖται ἀπὸ πολλῶν
 τάσεων εἰς αὐξήσιν τοῦ κλάδου τούτου τῶν δημοσίων πόρων,
 ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1881 ἀναγράφεται τὸ ἐκ χαρτο-
 σήμου εἰσόδημα εἰς 5,300,000 δρ. τοῦτέστι ὀλιγώτερον τοῦ
 κατὰ τὴν τριετίαν 1878—80 ἐγγραφομένου. Ἡ πεῖρα πάν-
 τοτε εἶναι σοφωτάτη. Δὲν εἶναι δὲ, ἀνεξαρτήτως πρὸς πᾶσαν
 τοῦ μέλλοντος προεξόφλησιν, ἀναγκαῖον νὰ ἀποδειχθῇ ἐνταῦ-
 θα ὅτι οὐχὶ τὸ βᾶρος τῶν φόρων ἀλλ' ἡ ἄρμονία αὐτῶν πρὸς
 τὴν ἐθνικὴν ζωὴν εἶναι τὸ ἀξίανον τὰς δημοσίας εἰσπράξεις.
 Ὅπως δὴποτε ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1880 νομοθετικὴ περὶ χαρτο-
 σήμου πρόνοια δύναται νὰ μελετηθῇ καθ' ἕκαστον τῶν εἰδι-
 κῶν αὐτῆς θεμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν α') ἀφορᾷ εἰς
 τὴν φορολογίαν τῶν θεατρικῶν παραστάσεων, ᾠδικῶν καφφε-
 νείων καὶ χορῶν, τὸ δὲ β') εἰς τὴν φορολογίαν τῶν κληρονο-
 μιῶν, κληροδοσιῶν καὶ ἔνεκα θανάτου δωρεῶν, τὸ δὲ γ') εἰς τὴν
 φορολογίαν τῶν παιγνιοχάρτων, τὸ δὲ δ') εἰς τὴν φορολογίαν
 τῶν παντὸς εἶδους λ)σμῶν ἢ ἀποδείξεων ἐμπορικῶν ἐταιριῶν
 καὶ παντὸς ἐπιτηδευματίου, τὸ δὲ ε') εἰς τὴν φορολογίαν τῶν
 κάτωθι φορολογηθέντων ἤδη ἐγγράφων διδομένων ἀποδείξεων.
 Θέλομεν ἐκθέσει τὰ κατὰ τοὺς νόμους τούτους διαδοχικῶς.

Α'. — Διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Μαρτίου 1880 νόμου ἐπεβλήθη

τέλος χαρτοσήμου 10 λεπτῶν κατὰ δραχμὴν εἰς τοὺς διευθυντὰς ἢ ἐργοτάβους θεάτρων, τοὺς ἔχοντας τὴν εἴσοδον αὐτῶν διατετιμημένην καὶ ἰδίαν πληρωμὴν καθίσματος, δι' ἀμφότερα ταῦτα ὁμοῦ. Καὶ ἂν δὲ ἔχωσιν οὗτοι ἐλευθέραν μὲν τὴν εἴσοδον, διατετιμημένον δὲ τὸ κάθισμα, ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον αὐτόν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ θεάτρα καὶ τὰ ᾠδικὰ καφφενεῖα τὰ ἔχοντα ἀπλήρωτον τὴν εἴσοδον καὶ τὸ κάθισμα, πληρόνουσιν οἱ διευθυνταὶ καὶ ἐργοτάβοι αὐτῶν 10 λεπτὰ κατὰ θεατὴν, ἀφ' ᾧ καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ προμηθεύωσιν ἔνσημα εἰσιτήρια. Αἱ μουσικαὶ συναυλίας καὶ οἱ χοροὶ, διὰ τὴν ἐν τοῖς ὁποίοις εἴσοδον εἰσπράττουσιν οἱ διευθυνταὶ αὐτῶν δικαίωμα, φορολογοῦνται ὡς καὶ τὰ θεάτρα. Ἀπαλλάσσονται ἐν τούτοις παντὸς τέλους αἱ χάριν φιλανθρωπίας θεατρικαὶ παραστάσεις, μουσικαὶ συναυλίας καὶ οἱ χοροί.

Ὁ ἀνά χειρᾶς νόμος περιβάλλει διὰ τοῦ κύρους του τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1878 Β. διατάγματος, καθ' ὃ ἕκαστος ἐργοτάβος ἢ διευθυντὴς θεάτρου, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου τῶν θεατρικῶν παραστάσεων, ὑποχρεοῦται νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον τοῦ Κράτους δὴλωσιν τοῦ θεάτρου, ἐν ᾧ δοθῆσονται θεατρικαὶ παραστάσεις, καὶ τῆς τιμῆς ἐκάστου εἰσιτηρίου, δύναται δὲ νὰ προμηθεύηται παρὰ τοῦ δημοσίου ταμεῖου τοῖς μετρητοῖς τὰ εἰσιτήρια, ὧν ἔχει ἀνάγκην, οὐχὶ ἕμως κατωτέρας ἀξίας τῶν δραχμῶν πεντήκοντα καὶ ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ βιβλίον, εἰς ὃ θέλει καταγράφει κατὰ κλάσιν τὰ τε ἀγοραζόμενα καὶ τὰ καταναλισκόμενα εἰσιτήρια κατὰ πᾶσαν θεατρικὴν παράστασιν καὶ νὰ ἀποστέλλῃ συνοπτικὴν σημείωσιν ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου εἰς τὸ ταμεῖον κατὰ μῆνα, ἢ ὡσάκις ζητῆ τοιαύτην τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὁ ἀρμόδιος ταμίας. Κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου, ὅσοι ἐργοτάβοι ἢ διευθυνταὶ θεάτρων, ᾠδικῶν καφφενεῶν ἢ μουσικῶν συναυλιῶν καὶ χορῶν, θεάτροις ἐξομοιουμένων, παραλείψωσι τὴν ἀνωτέρω πρὸς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν δὴλωσιν τιμωροῦνται δι' ἠτιολογημένης τούτου ἀποφάσεως διὰ τοῦ πενταπλοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων φόρου καὶ διὰ προ-

στίμου 100 – 200 δραχμῶν, δυνάμενοι νὰ ἐκκαλέσωσιν αὐτὴν ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔστις τότε μόνον ἀποφαίνεται ὅταν προσαχθῇ αὐτῷ γραμματίον καταθέσεως τοῦ ἀπλοῦ τῶν εἰσιτηρίων τέλους, τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ταμίας ὑπολογισθέντος, ἀπορριπτομένης ἄλλως τῆς ἐφέσεως.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐργοτάβος ἢ διευθυντὴς θεάτρου, ἢ ᾠδικοῦ καφφενεῖου, ἢ ὁ διευθύνων συναυλίας καὶ χοροὺς πρὸς θεάτρα ἐξομοιουμένους, δὲν συνεμορφώθῃ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀνά χειρᾶς νόμου, ὁ κατὰ τὸ προμνησθὲν διάταγμα τοποθετούμενος εἰς ἕκαστον θεάτρον ὑπαξιωματικὸς, χωροφύλαξ, ἢ ἄλλος δημόσιος, ὑπηρέτης, δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν παράστασιν.

Β'. — Τὰ λοιπὰ κατὰ τὸ ἔτος 1880 περὶ χαρτοσήμου νομοθετήματα φέρουσιν ἡμερομηνίαν 18 Ἀπριλίου. Καὶ διὰ μὲν τοῦ ΩΙΔ' νόμου, τροποποιηθέντων τῶν πρότερον σχετικῶς ἰσχυόντων, ἐκανονίσθη ἡ φορολογία τῶν κληρονομιῶν καὶ κληροδοσιῶν ὡς ἐξῆς: Κληρονομικαὶ περιουσίαι, ὑπερβαίνουσαι τὴν ἀξίαν δραχμῶν δισχιλίων, περιερχόμεναι δ' ἐν Ἑλλάδι εἴτε κατὰ κληρονομίαν ἐξ ἀδιαθέτου ἢ ἐκ διαθήκης, εἴτε κατὰ κληροδοσίαν εἰς ἡμεδαποὺς ἢ ἀλλεδαποὺς, εἰάν οὗτοι μὴ ᾧσιν ἀπηλλαγμένοι τέλους ὑπὸ τῶν συνθηκῶν, συζύγους, θετούς γονεῖς, θετὰ τέκνα, ἀδελφοὺς οἴους δὴποτε καὶ συγγενεῖς ἐκ πλαγίου ἐν γένει ἢ οἴους δὴποτε ἐξωτικούς, ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου ἀξίας, ἐπὶ μὲν συζύγων καὶ ἀδελφῶν ἀμφιθαλῶν καὶ ἑτεροθαλῶν 2 %, ἐπὶ δὲ συγγενῶν τρίτου μέχρι πέμπτου βαθμοῦ καὶ θετῶν τέκνων 3 %, ἐπὶ συγγενῶν ἕκτου μέχρι δεκάτου βαθμοῦ καὶ θετῶν γονέων 4 %, ἐπὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν, θετῶν ἀδελφῶν, παντὸς ἀγχιστέως καὶ ἐν γένει παντὸς ἐξωτικοῦ 5 %· κληρονόμοι καὶ κληροδόχοι, ὑπερβεβηκότες τὸ 50 ἔτος τῆς ἡλικίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς μετεβιβάσεως τῆς περιουσίας ὑπόκεινται εἰς τὰ $\frac{1}{2}$ τοῦ τοῦ τέλους, οἱ δὲ ἐβδομηκοντούτεες καὶ ἀνω εἰς τὸ $\frac{1}{2}$, καὶ οἱ πέραν τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἔτους εἰς τὸ $\frac{1}{3}$. Ἐπὶ διαιρέσεως τῆς

ἐπικαρπίας ἀπὸ τῆς κυριότητος, ὁ μὲν ἐπικαρπητῆς, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς τάξιν ὑποκειμένην εἰς τέλος, καταβάλλει τὸ τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὅλης ἀξίας τῆς ἐπικαρπίας ἐκτιμωμένης, μεθ' ὑπολογισμὸν καὶ ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν καὶ τῶν βαρῶν κατὰ τὴν πιθανὴν διάρκειαν αὐτῆς, ἐὰν ὁ χρόνος τῆς διαρκείας ἦναι ἀόριστος· ὁ δὲ φιλὸς κύριος, καθ' ὅσον ὑπάγεται εἰς τάξιν ὑποκειμένην εἰς τέλος, καταβάλλει αὐτὸ κατὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς ἐπικαρπίας εἰς τὴν κυριότητα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἀξίας τῆς κυριότητος πλήρους· ἐὰν δὲ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἐπικαρπίας ἀπὸ τῆς κυριότητος μεσολαβήσῃ νέα μεταβάσεις τῆς ψιλῆς κυριότητος διὰ κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, ὁ διάδοχος τοῦ φιλοῦ κυρίου, κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐπικαρπίας, καταβάλλει τὸ μείζον τέλος. Ἐπὶ ἀφέσεως περιοδικῶν παροχῶν ἢ πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ τέλους ἐκτίμησις γίνεται ὡς καὶ ἐπὶ ἐπικαρπίας. Οἰαδήποτε αἴτησις ἢ ἐνστάσις τείνουσα εἰς διατήρησιν τῆς κατοχῆς κληρονομίας ἢ κληροδοτήματος εἶναι, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας, ἀπαράδεκτος ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς ἢ πάσης ἄλλης ἀρχῆς τοῦ Κράτους, μέχρι οὗ ἀποδειχθῇ διὰ προσαγωγῆς τοῦ προσήκοντος ἐπισήμου ἐγγράφου ὅτι κατεβλήθη εἰς τὸ δημόσιον τὸ νόμιμον τέλος, ἐκτὸς ἂν ὑφίσταται περὶ αὐτοῦ δίκη.

Περιουσίαι, περιερχόμεναι κατὰ τοὺς ἄνω τρόπους εἰς ἀνιόντας καὶ κατιόντας, εἰς ἐθνωφελῆ, φιλανθρωπικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένα ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἀπαλλάττονται τῆς πληρωμῆς τέλους χαρτοσήμου.

Οἱ κληρονόμοι καὶ κληροδόχοι, ἐν περιπτώσει δὲ ἀνικανότητος οἱ ἐπίτροποι αὐτῶν, προσωπικῶς εὐθυνόμενοι, ὀφίλουσιν νὰ ἐπιδώσωσιν, ἐπὶ προστίμῳ διπλασίῳ τοῦ τέλους, εἰς τὸν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ τελευταία κατοικία ἢ διαμονὴ τοῦ κληρονομουμένου, οικονομικὴν ἔφορον, ἐντὸς ἑξ μὲν μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἂν συνέβῃ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ οὗτοι κατοικῶσιν ἐν Ἑλλάδι, ἐντὸς δὲ ἔτους, ἂν ἢ ὁ θάνατος συνέβῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ οὗτοι κατοικῶσιν

ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ δύο ἐτῶν, ἂν ἐν Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ (πλὴν τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας καὶ τῆς Αἰγύπτου) καὶ Αὐστραλίᾳ, δήλωσιν περιέχουσιν τὴν περιγραφὴν τῶν πραγμάτων τῆς κληρονομίας ἢ τῆς κληροδοσίας, τὴν ἀξίαν ἐκάστου, τὰ χρέη καὶ τὰ βάρη, τὴν πρὸς τὸν ἀποβιώσαντα συγγενικὴν σχέσιν τοῦ δηλοῦντος, καὶ διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐὰν κατοικῶσιν ἐκτὸς αὐτῆς. Ἐν ἐλλείψει διορισμοῦ ἀντικλήτου, πᾶν δικόγραφον ἐπιδίδεται νομίμως τῷ γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου. Ἐπὶ δεδικαιολογημένη αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ὁ οικονομικὸς ἔφορος χορηγεῖ τρίμηνον παράτασιν τῆς προθεσμίας ταύτης. Ἡ διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν προθεσμία συντέμνεται εἰς ἑξ μόνον μῆνας ἀπὸ τῆς καταλήψεως τῆς κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, ἐὰν, διαρκοῦντος τοῦ ἔτους ἢ τῆς διετίας, ὁ δικαιούχος λάβῃ κατοχὴν τῆς περιουσίας.

Ἐὰν ἡ οικονομικὴ ἔφορία δὲν ἔχῃ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς δηλώσεως, ἀποστέλλει αὕτη εἰς τὸ ἀρμόδιον ἐπαρχιακὸν ταμεῖον σημείωσιν τοῦ προσήκοντος τέλους πρὸς εἰσπραξιν αὐτοῦ. Εἰ δ' ἄλλως ὁ οικονομικὸς ἔφορος ὑποβάλλει τὰς ἀντιρρήσεις εἰς τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον, κλητεύων τὸν δηλώσαντα ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως καὶ ἐξαιτούμενος ἵνα τὸ δικαστήριον ὀρίσῃ τέλος ἀνάλογον. Τὸ Πρωτοδικεῖον δικάζει τὰς ἀντιρρήσεις συνοπτικῶς κατὰ προτίμησιν, κατὰ δὲ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐπιτρέπεται μόνον τὸ τῆς ἀναιρέσεως ἐνδίκον μέσον, κατὰ τὰς διατάξεις καὶ τὰς προθεσμίας τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις δικάζεται προτετιμημένως μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως.

Παρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας ἡ οικονομικὴ ἔφορία ὀρίζει τὸ εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ τὴν κληροδοσίαν ἐπιβάλλον τέλος διὰ πράξεως ἡτιολογημένης. Οἱ δὲ κληρονόμοι καὶ κληροδόχοι δύνανται, ἐντὸς ἑξήκοντα μὲν ἡμερῶν ἂν κατοικῶσιν ἢ διαμένωσιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἑξ δὲ μηνῶν ἂν ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ, ἐν Τουρκίᾳ ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐντὸς ἔτους ἂν ἐν ἄλλοις μέρεσι τοῦ κόσμου, ἢ ἐν ἄλλαις

ἐπικρατείας, ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 140 — 147 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐπιδόσεως τῆς πράξεως, ν' ἀνακόψωσιν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου. Ἡ ἀνακοπὴ δικάζεται συνοπτικῶς κατὰ προτίμησιν ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου, οὗ ἡ ἀπόφασις ὑπόκειται μόνον εἰς ἀναίρεσιν κατὰ τὰς διατάξεις καὶ τὰς προθεσμίας τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα.

Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς πέμπονται πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους ὑπὸ μὲν τῶν συμβολαιογράφων τῆς περιφέρειας ἀκριβῆς σημείωσις τῶν συναφθεισῶν αἰτία θανάτου δωρεῶν καὶ τῶν πρὸς δημοσίευσιν ἀποσταλειςῶν διαρκούντος τοῦ μηνὸς διαθηκῶν, περὶ ὧν πέμπεται ὡσαύτως σημείωσις καὶ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων γραμματέων τῶν Πρωτοδικῶν, ὑπὸ δὲ τῶν δημάρχων ἢ ἀστυνόμων ἀκριβῆς πίναξ τῶν κατὰ τὸν μῆνα ἀποβιώσεων μετὰ συνοπτικῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς παρουσίας τῶν ἀποθανόντων καὶ περὶ τῶν ὀνομάτων, τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς ἡλικίας καὶ τῆς συγγενείας τῶν κληρονόμων ἢ κληροδόχων, ὑπὸ δὲ τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν παρὰ Πρωτοδικαίαις καὶ Ἐφέταις γραμματέων ἀκριβῆς σημείωσις τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, δι' ὧν ὀριστικῶς ἀναγνωρίζονται δικαιώματα ὑπὲρ τινος ὡς κληρονόμου, κληροδόχου ἢ αἰτία θανάτου δωρεοδόχου. Ὁ δὲ παραλείψας τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τούτων, ἂν ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων, ὑφ' ἃς ἐγένετο ἢ παράλειψις, δὲν ὑπάρχη καὶ βαρυτέρα τις παραβίασις τοῦ ποινικοῦ νόμου, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πλημμελειοδικείου, εἰς ὃ, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς ἐφορίας ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, εἰσάγεται, διὰ χρηματικῆς ποινῆς 300 μέχρι 2000 δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Πρὸς ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ὑπάγονται καὶ αἱ αἰτίαι θανάτου δωρεαί, θεωρούμεναι ὡς κληροδοτήματα διὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου. Ἐπὶ δωρεῶν αἰτία θανάτου, μεταγουσῶν ἀμετακλήτως τὰ ἐπὶ τοῦ δωρουμένου πράγματος δικαιώματα εἰς τὸν δωρεοδόχον πρὸ τοῦ θανάτου

τοῦ δωρητοῦ, τὸ τέλος ἐπιβάλλεται ὡσαύτως πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, οἱ δὲ δωρεοδόχοι ὑπάγονται εἰς τὴν ἤδη ἐκτεθεῖσαν τῶν κληρονόμων καὶ κληροδόχων πρὸς δήλωσιν ὑποχρέωσιν ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου ἢ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ ὀρισμένα ἐπῆλθεν ἢ μετὰβασίς τῶν δικαιωμάτων εἰς αὐτούς.

Γ'. — Διὰ δὲ τοῦ ΩΙΕ' νόμου ἐπεβλήθη τέλος χαρτοσήμου 50 λεπτῶν τάξεως ἐπὶ τῶν παιγνιοχάρτων ἄνευ διακρίσεως ποιότητος ἢ τοῦ τόπου τῆς κατασκευῆς αὐτῶν, ἀπαγορευμένης τῆς κυκλοφορίας καὶ οἰαςδήποτε χρήσεως τοιούτων πρὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους.

Οἱ κυκλοφοροῦντες παιγνιοχάρτα, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἐπληρώθη τὸ ἐκτεθὲν νόμιμον τέλος, ἢ ὀπωσδήποτε χρώμενοι αὐτῶν, τιμωροῦνται διὰ τοῦ δεκαπλοῦ τέλους καὶ διὰ προστίμου 100 — 500 δραχμῶν. Ὅπουδήποτε δὲ ἤθελον εὐρεθῆναι παιγνιοχάρτα, δι' ἃ τέλος δὲν ἐπληρώθη, κατάσχονται παρ' οἰουδήποτε δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, ὀφείλοντος νὰ συντάξῃ ἐκθεσιν ἐπὶ τούτῳ καὶ διαβιβάσῃ αὐτὴν εἰς τὴν πρὸς ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἀρμοδίαν Ἀρχήν.

Ἡ ποινὴ τοῦ δεκαπλοῦ τέλους καὶ τὰ πρόστιμα ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως οἰασδήποτε οἰκονομικῆς ἀρχῆς, εἰς ἣν ἤθελε καταγγελοῦν ἢ παράβασις, ἢ ἣτις οἴκοθεν ἤθελε λάβει γνῶσιν αὐτῆς. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, ἀπευθυνομένη ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ δὲ ἐκδοῦσα τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἀρχὴ ὀφείλει, ἀνεξαρτήτως τῆς προσφυγῆς τοῦ ιδιώτου, νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὴν, μὴ ἐξαιρουμένης καὶ τῆς ἀθωωτικῆς, ἐντὸς 20 ἡμερῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖόν, ὅπερ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μεταρρυθμίζῃ αὐτὴν ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ ιδιώτου, διατάσσον προσέτι, ἂν ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον, καὶ περαιτέρω ἐξέτασιν. Ἐκ τῶν ὀριστικῶς ἐπιδικαζομένων τῶν δημοσίῳ δεκαπλοῦ τέλους καὶ προστίμου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τὸ ἥμισυ ἀνήκει εἰς τὸν ὑπάλληλον ἢ ὑπηρέτην, τὸν κατασχόντα παιγνιοχάρτα, δι' ἃ νόμιμον τέ-

λος δὲν ἐπληρώθη, ὡς καὶ τὸν τυχὸν καταγγείλαντα τὴν παράβασιν ἰδιώτην, πληρωτέον μετὰ τὴν εἴσπραξιν.

Δ'. — Διὰ δὲ τοῦ ΩΙΓ' νόμου ὑπεβλήθη εἰς τέλος χαρτοσήμου 10 λεπτῶν πᾶς λογαριασμὸς ἢ ἀπόδειξις, ἐκδιδόμενος ὑπὸ ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν καταστημάτων ἢ ἐταιριῶν, ὡς καὶ παρ' οἰουδήποτε ἄλλου ἐπιτηδευματίου, πρὸς βεβαίωσιν ἐξοφληθείσης ληψοδοσίας. Τὸ τέλος τοῦτο εἰσπράττεται εἴτε διὰ τῆς ἐπὶ χαρτοσήμου γραφῆς τῶν λογαριασμῶν ἢ ἀποδείξεων, εἴτε διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐπιθέσεως κινήτου χαρτοσήμου, διαγραφομένου παρὰ τοῦ ἐκδότου, καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ τὸ ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1873 Β. Διάταγμα, τὸ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ΥΠΔ' νόμου τῆς 3 Ἰουλίου 1873 ἐκδοθέν.

Ὁ ἐκδοὺς λογαριασμὸν ἢ ἀπόδειξιν, μηδόλως ἢ ἔλλειπῶς σεσημασμένον κατὰ παράβασιν τῶν ἄνω ἐκτεθέντων, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχμῶν εἴκοσι πέντε δι' ἕκαστον λογαριασμὸν ἢ ἀπόδειξιν. Εἰς παρόμοιον πρόστιμον ὑποβάλλονται οἱ ἐκδοταί, ὀπισθογραφοὶ καὶ κάτοχοι συναλλαγματικῶν, γραμματίων εἰς διαταγὴν καὶ ἐπιταγῶν ἢ ἐντολῶν πρὸς πληρωμὴν (τραβηκτικῶν) μὴ ὑποβληθεισῶν εἰς τὸ νόμιμον τοῦ χαρτοσήμου τέλος, συνεπάγεται δὲ ἐνταυτῶ καὶ ἡ ἀπώλεια τῆς ιδιότητος τοῦ ἐμπορικοῦ ἐγγράφου κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1867 Σ' νόμου.

Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα πρόστιμα ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως οἰασδῆποτε οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, εἰς ἣν ἤθελε καταγγελοῦν ἢ παράβασιν, ἢ ἣτις οἰκοθεν ἤθελε λάβει γνῶσιν αὐτῆς. Ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀνεκκλήτως ἀποφαινομένου ἐπ' αὐτῆς. Ἡ προσφυγὴ δὲ αὕτη θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, εἰὰν ὁ ἐκκαλῶν δὲν συνυποβάλῃ καὶ γραμματίον περὶ τῆς εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καταβολῆς τοῦ ἀπλοῦ τέλους. Ἐκ τῶν ὀριστικῶς ἐπιδικαζομένων προστίμων, τὸ ἥμισυ ἀποδίδεται μετὰ τὴν εἴσπραξιν εἰς τὸν καταγγείλαντα τὴν παράβασιν, ἀποκλειομένης ἐκ τούτου μόνης τῆς ἐκδιδούσης τὴν ἀπόφασιν οἰκονομικῆς ἀρχῆς.

Ε'. — Διὰ δὲ τοῦ ΩΙΖ' νόμου αἱ κατὰ τὸ ἐδ. 5 τοῦ ἄρθρ. 22 τοῦ ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1836 νόμου περὶ χαρτοσήμου μένουσαι ἀφορολόγηται ἐξοφλήσεις, ὡς ἐγγραφόμεναι ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐγγράφων ἐφ' ὧν ἐπεβλήθη τέλος ἀξίας, ὑποβάλλονται εἰς τέλος λεπτῶν 50, δι' ἐπιθέσεως κάτωθι τῆς ἐξο-

φλήσεως κινήτου χαρτοσήμου διαγραφομένου διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ σνμβολαιογράφου, ἢ ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, κατὰ τὸν περὶ διαγραφῆς τοῦ κινήτου χαρτοσήμου διὰ Β. διατάγματος ὀρισμένον τρόπον.

Πᾶσα ἐγγραφή ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως καὶ πᾶσα μεταγραφὴ ὑποβάλλεται εἰς τέλος 1 δραχμῆς, πᾶσα δὲ μεταβολὴ προσημειώσεως εἰς ἐγγραφήν καὶ πᾶσα διαγραφὴ ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως εἰς τέλος 50 λεπτῶν, διὰ κινήτου χαρτοσήμου ἐπιτιθεμένου ἐν αὐτῶ τῶ βιβλίῳ τῶν ὑποθηκῶν ἢ τῶν μεταγραφῶν παρὰ τὴν ὑφ' ἑκάστην ἐγγραφήν ὑπογραφὴν τοῦ φύλακος τῶν ὑποθηκῶν ἢ τῶν μεταγραφῶν, καὶ διαγραφομένου διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ. Αἱ ὑπὸ τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων προβλεπόμεναι ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ ἐνταῦθα ἔνεκα παραβάσεως τῶν ἄνω διατάξεων.

Π. Σ.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΑ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

Ἐκ τῶν ἐσχάτως δημοσιευθέντων πινάκων τῆς Γερμανικῆς Καταστατικῆς γνωρίζομεν τὰ ἐπόμενα περὶ τῆς διεθνούς ἐμπορίας, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλοίων (τῶν ἐχόντων χωρητικότητα ἄνω τῶν 1765 τόνων) καὶ τῶν ναυτῶν τῆς Γερμανίας.

Α') **Εἰσαγωγὴ.** — Ἀπὸ 271,276,000 κανταρίων (τὸ καντάριον=50 χιλιογράμμα) ἀξίας 4,481,625,000 νέων δραχμῶν τῶ 1875, ἀνέβησαν αἱ εἰσαχθεῖσαι πραγματεῖαι — εἰς 298,150,000 καντ. τῶ 1876, ἀξίας 4,811,625 ν. δρ. — εἰς 308,568,000 καντ. τῶ 1877, ἀξίας 4,846,356,000 ν. δρ. — κατέβησαν εἰς 294,084,000 καντ. τῶ 1878, ἀξίας 4,673,587 ν. δρ. — ἔνα πάλιν ἀναβῶσιν εἰς 306,008,000 καντ. τῶ 1879, ἀξίας 4,866,300,000 ν. δρ. — **Ἐξαγωγὴ.** — Ἀπὸ 232,824,000 κανταρίων τῶ 1875 (λείπει ἐκ τῶν δημοσιευθέντων πινάκων ἡ ἀξία), ἀνέβη εἰς 253,759,000 τῶ 1876, εἰς 273,903,000 τῶ 1877, εἰς 302,749,000 τῶ 1878, εἰς 303,921,000 τῶ 1879.

Ἐὰν ἀναλύσωμεν τοὺς ἀνωτέρω ἀριθμοὺς εἰς τὰ κυριώτερα τῆς ἐμπορίας εἶδη, περιοριζόμενοι εἰς μόνον τὸ ἔτος 1879, παρατηροῦμεν τὰ ἐξῆς φαινόμενα: Καύσιμος ὕλη· εἰσήχθησαν 104,571,000 καντάρια ἀξίας 56,900,000 μάρκων (τὸ μάρκον=1 1/4 ν. δραχμῆς) καὶ ἐξήχθησαν 131,948,000

καντάρια αξίας αναλόγου τῆ ἤδη σημειωθείσῃ (γενικῆς οὔσης τῆς παρατηρήσεως ταύτης καὶ πρὸς τοὺς ἐπομένους σχετικούς ἀριθμούς). Σῖτος καὶ ἄλευρα· εἰσῆχθησαν 75,900,000 καντάρια αξίας 688,000,000 μάρκ. καὶ ἐξήχθησαν 41,800,000. Ξυλεία οἰκοδομῆς καὶ λεπτουργίας· εἰσῆχθησαν 33,255,000 καντ. αξίας 167,800,000 μάρκ. καὶ ἐξήχθησαν 22,293,000. Χώματα, μεταλλεύματα καὶ λίθοι· εἰσῆχθησαν 21,780,000 καντ. αξίας 73,700,000 μάρκ. καὶ ἐξήχθησαν 38,920,000. Ρητίνη, λίπος, ἔλαιον καὶ σάπων· εἰσῆχθησαν 9,970,000 καντ. αξίας 169,600,000 μάρκ. καὶ ἐξήχθησαν 2,295,000. Φάρμακα, χημικὰ προϊόντα καὶ φώσφορα· εἰσῆχθησαν 8,420,000 καντ. αξίας 183,500,000 μάρκ. καὶ ἐξήχθησαν 5,490,000. Μέταλλα ἀκατέργαστα· εἰσῆχθησαν 8,416,000 καντ. αξίας 57,300,000 μάρκ. καὶ ἐξήχθησαν 11,269,000. Πρῶται ὑφαντικῆς ὕλαι· εἰσῆχθησαν 8,090,000 καντ. αξίας 674,000,000 μάρκ. καὶ ἐξήχθησαν 3,080,000. Σπόροι, καρποὶ καὶ ὄσπρια· εἰσῆχθησαν 7,280,000, καντ. αξίας 125,300,000 μάρκ. καὶ ἐξήχθησαν 5,020,000. Λιπάσματα· εἰσῆχθησαν 7,100,000 καντ. αξίας 51,800,000 μάρκ. καὶ ἐξήχθησαν 3,690,000. Ζάκχαρι, καφφέ, γλυκίσματα· εἰσῆχθησαν 3,049,000 καντ. αξίας 230,000,000 μάρκ. καὶ ἐξήχθησαν 3,710,000. Μεταξὺ τῶν λοιπῶν εἰδῶν, βιβλία καὶ ἰχνογραφίαι εἰσῆχθησαν 49,000 καντ. αξίας 9,260,000 μάρκ. καὶ ἐξήχθησαν 118,000· νομίσματα καὶ πολύτιμα μέταλλα εἰσῆχθησαν 6,000 καντ. αξίας 119,600,000 μάρκ. καὶ ἐξήχθησαν 5,000. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ φιλοσοφήσωμεν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος, ὃν ὑποδεικνύουσιν οἱ τελευταῖοι ἀριθμοὶ, βιβλία μὲν τριπλάσια τῶν εἰσαχθέντων ἐξήγαγον οἱ Γερμανοὶ, χρήματα δὲ ἀπ' ἐναντίας καὶ χρυσὸν πλείονα τῶν ἐξαχθέντων εἰσήγαγον κατὰ ¹⁾].

Β'.) Ναυτιλία. — Τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς Γερμανίας ἀπετελεῖτο κατὰ μὲν τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1879 ἐκ 4,804 πλοίων χωρητικότητος τόνων 1,129,129, ἐξ ὧν 4,453 ἰστιοφόρα τόνων 949,467 καὶ 349 ἀτμοκίνητα τόνων 179,662, κατὰ δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1880 ἐκ 4,777 πλοίων χωρητικότητος τόνων 1,171,286, ἐξ ὧν 4,404 ἰστιοφόρα τόνων 974,943 καὶ 374 ἀτμοκίνητα τόνων 196,343. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ πληρώματα, ὑπελογίζοντο ταῦτα κατὰ τὰς ἀρχὰς 1880 εἰς 40,289 ἀνδρας, ἐξ ὧν 32,158 ἐπὶ τοῦ ἰστιοφόρου ναυτικοῦ καὶ 8,130 ἐπὶ τοῦ ἀτμοκινήτου.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1881.

Τοιαύτη εἶναι ἡ ἐπιγραφή τοῦ ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1881 ΠΕ' νόμου διαιρουμένου εἰς τρία τμήματα, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν, περὶ ὧν ἐπραγματεύθη ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις κατὰ Νοέμβριον 1880 (φυλ. 93, σελ. 399), τὸ δὲ ἀφορᾷ εἰς τὴν διὰ τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν φορολογίαν τῶν ἰδιοκτητῶν γαιῶν τῶν σπειρομένων δημητριακούς καρπούς, τὸ δὲ ἀφορᾷ εἰς τὴν φορολογίαν τῶν λοιπῶν τῆς γῆς προϊόντων. Θέλομεν περιλάβει τὰ κατὰ τὰς δύο τελευταίας φορολογίας ἐν ταῖς ἐπομένοις.

Α'. — Ἀνεξαρτήτως τῶν γενικῶν σκέψεων, αἵτινες ἐξετυλίχθησαν ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ φόρου τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν, ὁ φόρος οὗτος εἰσαχθεὶς διὰ τοῦ 21' νόμου τῆς 16 Ἀπριλίου 1880 ἀφέθη ἔτι ἐν ἐνεργείᾳ διὰ τοῦ νόμου τῆς 7 Φεβρουαρίου 1881. Ἀνήκει τοιοῦτοτρόπως εἰς τὴν πρακτικὴν τῆς ἐπικρατείας δημοσιονομικὴν σφαίραν, ὥστε νὰ εὕρη οὗτος τὸν δέοντα τόπον ἐν ταῖς σελίσι τοῦ ἀνα χεῖρας περιοδικοῦ.

Κατὰ τὸν προκείμενον φορολογικὸν θεσμὸν ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν, οἷον βοῶν, ἀγελάδων, ἵππων, ἡμιόνων, ὄνων, βουβαλίων καὶ λοιπῶν, ὅσα μεταχειρίζονται οἱ γεωργοὶ εἰς τὸ ἄροτρον. Εἰς τὸν αὐτὸν φόρον ὑποβάλλονται καὶ τὰ τυχόν ἐν χρήσει ἀτμοκίνητα ἄροτρα. Ὁ ἐπὶ τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν φόρος κανονίζεται διὰ τοῦ ἐνιαυσίου φορολογικοῦ νόμου ἐπὶ ταῖς βάσεισι τοῦ παρόντος. Τόσον δὲ διὰ τὸ ἔτος 1880 ὅσον καὶ διὰ τὸ 1881 ὁ φόρος οὗτος ὠρίσθη εἰς 5 δραχ. δι' ἕκαστον κτήνος· ὅταν ὁ, ὡς κατωτέρω ἐκτεθήσεται, ὀρισθεὶς μέσος ὅρος παραγωγῆς δημητριακῶν καρπῶν κατὰ κτήνος ὑπερβῇ αἰνῆ τὰ κοινὰ πεντή-

κοντα, προτίθεται, δι' εκάστην δεκάδα κοιλῶν παραγωγῆς ἀνωτέρας τῆς τῶν πενήκοντα, 1 δραχμ. ἢ μέχρι συμπληρώσεως 15 δραχ. αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν ἀνώτατον ὄρον τοῦ φόρου. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐπὶ τῶν ἀτμοκινήτων ἀρότρων φόρον, ὀρίζεται εὗτος ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κτηνῶν, πρὸς τὰ ὁποῖα ἀναλογεῖ ἡ δύναμις αὐτοῦ.

Τὰ κατὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν φορολογητέων κτηνῶν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ κάτοχος ἀροτριῶντων κτηνῶν ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τὸ εἶδος καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῖου ἐργάζονται ταῦτα, μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Μαΐου. Ἡ πρὸς τοῦτο δῆλωσις συντάσσεται ἐν διπλοτύπῳ καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος ἢ ἀλλοῦ τῆς ἐκλογῆς του ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἢ ἀλλῆς δημοσίας ἀρχῆς, παρ' ἧς βεβαιοῦται ἡ πρᾶξις τῆς ὑπογραφῆς. Τὸ ἐν τῶν φύλλων τοῦ διπλοτύπου ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δηλώσαντα ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Δημάρχου. Τὸ περιεχόμενον ἐκάστης δηλώσεως μεταγράφεται εἰς βιβλίον, ὃπερ κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δημάρχου τὸ ἑσπέρας τῆς 31 Μαΐου. Τὸ βιβλίον τοῦτε μετὰ τῶν δηλώσεων ὁ Δήμαρχος ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον μέχρι τῆς 5 Ἰουνίου ἀνυπερθέτως. Ἐὰν μετὰ ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δηλώσεων γεννηθῶσιν ἰσχυραὶ ὑπόνοιαι, ὅτι δὲν ἐδηλώθησαν ἐπακριδῶς τὰ ἀροτριῶντα κτήνη χωρίου τινὸς ἢ ὀλοκλήρου Δήμου, διατάσσεται παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀπαρίθμησις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1858 Υ.Μ. νόμου, ἡτις διὰ μὲν τὸ 1880 ἔδει νὰ ἐνεργηθῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, διὰ δὲ τὰ ἐπόμενα ἔτη δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰς πᾶσαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους, μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῆ βάσει τῶν γενομένων δηλώσεων καὶ τῶν πρωτοκόλλων τῆς τυχόν ἐνεργηθείσης ἀπαριθμήσεως συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ μηνὸς Ἰουλίου κατάλογος, ἐμφαίνων κατὰ χω-

ρίον καὶ ἄξιμον τὸ εἶδος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν ἐκάστου φορολογουμένου, καὶ διατηρεῖται ἐκτεθειμένος ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἐφορίας. Ὁ κατάλογος οὗτος ἀποτελεῖ τὸ μητρῶον τῶν φορολογουμένων κτηνῶν. Πᾶσα δὲ μεταβολὴ ἐπ' αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν ἐπομένων ἐτῶν γενήσεται ἐπὶ τῶν ἐπομένων βάσεων: Πᾶς ἰδιοκτήτης ἢ κάτοχος κτηνῶν, ἅτινα πρῶτην ἢ δευτέραν φοράν προτίθεται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ἄροτρον, ἢ ἅτινα εἰσῆχθησαν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Δημάρχου, σημειόνων τῇ δηλώσει τὸν λόγον τῆς ταισῦτης ἐκπροθέσεως δηλώσεως. Τὴν ἐτέραν τῶν ταισῦτων δηλώσεων ὀφείλει ὁ Δήμαρχος ν' ἀποστείλῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Ὁ δὲ Οἰκονομικὸς Ἐφορος ἐγγράφει τὰς δηλώσεις ταύτας ἐν τῷ καταλόγῳ διὰ προσθέτου πράξεως. Κατὰ πᾶσαν μεταβίβασιν κυριότητος ἀροτριῶντος κτήνους ὀφείλουσιν ὅ,τε πρῶτος κύριος καὶ ὁ ἀγοραστὴς νὰ ὑποβάλλωσιν ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν δῆλωσιν ἐκάτερος ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Δημάρχου, ἀποστέλλοντος τὴν ἐτέραν αὐτῶν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ἵνα ἐνεργήσῃ τὴν προσήκουσαν ἐν τῷ καταλόγῳ μεταβολὴν ἐν τῇ δηλώσει ταύτῃ δέον νὰ μνημονεύηται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς προγενεστέρως δηλώσεως, ἡτις ἐγένετο διὰ τὸ μεταβιβάσθην κτήνος. Ἐὰν κτήνός τι ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγραφέντων ἀπολεσθῇ ἢ παύσῃ τοῦ ἀροτρίαν πρὸ τῆς σπορᾶς, ὁ κύριος αὐτοῦ ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο πρὸς τὸν Δήμαρχον διὰ δηλώσεώς του ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου γεγραμμένης, ὁ δὲ Δήμαρχος ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ αὐτὴν πρὸς τὸν Ἐφορον, ἐπιβεβαιῶν συνάμα ὑπ' εὐθύνην του τὸ ἀκριβὲς ἢ μὴ τῆς δηλώσεως, ἵνα ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου ἡ προσήκουσα ἐν τῷ καταλόγῳ μεταβολή.

Τὰ κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἐκανονίσθησαν ὡς ἔπεται: Ἐπιτροπὴ, συγκαίριον ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον, τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, τὸν Ταμίαν τῆς οἰκείας ἐπαρχίας καὶ τὸν Δήμαρχον καὶ πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ

οικείου Δήμου, θέλει συνέλθει ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἐφορίας, τῇ προσκλήσει τοῦ Ἐφόρου τὴν 1 Ἰουλίου, καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐγγείου φόρου στελέχη τῶν ἐκδοθέντων κατὰ τὰ ἀμέσως παρελθόντα πέντε ἔτη φορολογικῶν διπλοτύπων, θέλει προσδιορίσει διὰ πρωτοκόλλου τὸν τῆς παραγωγῆς ἐκάστου χωρίου κατὰ κτήνος μέσον ὄρον, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ πηλίκου, ὅπερ δίδωσιν ἢ διαίρεσις τοῦ μέσου ὄρου τῆς εἰς κοιλά ὀλικῆς παραγωγῆς διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀροτριῶν κτηνῶν τοῦ αὐτοῦ χωρίου, τοῦ ἐμφαινομένου εἰς τὸν κατὰ τὴν ἡγουμένην παράγραφον συνταχθέντα κατάλογον. Ἐὰν δι' οἷονδήποτε λόγον δὲν εὔρεθῶσιν ἐν τῇ Ἐφορίᾳ τὰ στελέχη τῶν ἐκδοθέντων διπλοτύπων καὶ τῶν πέντε παρελθόντων ἐτῶν, ὁ μέσος ὄρος τῆς παραγωγῆς ὀρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εὔρεθέντων στελεχῶν, ὅταν ταῦτα ἀναφέρωνται εἰς δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν πέντε παρελθόντων ἐτῶν. Ἐὰν ὁμως δὲν εὔρεθῶσιν οὐδὲ τῶν δύο ἐτῶν τὰ στελέχη διπλοτύπων, ἢ Ἐπιτροπὴ θέλει ὀρίσει τὸν μέσον ὄρον τῆς παραγωγῆς ἐκάστου χωρίου, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ποσὸν τῆς ἐνοικιάσεως καὶ πᾶν ἄλλο στοιχεῖον ἢ πληροφορίαν δυναμένην νὰ μορφώσῃ τὴν περὶ τῆς ὀλικῆς εἰς κοιλά παραγωγῆς τοῦ χωρίου βασιμωτέραν γνώμην. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἔγκυροι, καὶ ἂν δύο μέλη αὐτῆς προσκληθέντα ἐπὶ ἀποδείξει ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου δὲν παρευρεθῶσιν ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἐφορίας κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν πρὸς συνεδρίασιν ἡμέραν καὶ ὥραν.

Διὰ τὸν μέσον ὄρον τῆς παραγωγῆς ἐκάστου χωρίου συντάσσεται ἴδιον πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρ' ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ γνώμη τῶν μειονοψηφούντων μελῶν καταχωρίζεται ἐν τῷ αὐτῷ πρωτοκόλλῳ ἠτιολογημένως. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ περατώσῃ τὰς ἐργασίας τὰς ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Ἰουλίου. Ἀντιτυπον ἐκάστου τῶν πρωτοκόλλων τούτων κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου πρὸς τὸν ἀρμόδιον Δήμαρχον, ὑπ'

αὐτοῦ δὲ πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰδικὸν πάρεδρον ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Ἰουλίου. Κατὰ τῶν πρωτοκόλλων τούτων ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον ἐπιτροπῆς (ἀποφαινομένης ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλητήτως), συγκειμένης ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸν παρ' αὐτῷ Γενικὸν ἐπίτροπον, ἢ τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀναπληρωτάς, καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, τὸν ἀρχαιότερον τῶν παρόντων ἐλεγκτῶν. Τὴν προσφυγὴν ταύτην δύνανται νὰ ποιήσωσιν ἐντὸς τοῦ τρίτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ὁ Δήμαρχος τοῦ οικείου δήμου, ὁ εἰδικὸς πάρεδρος, ἢ τις τῶν φορολογουμένων τοῦ οικείου χωρίου. Τὸ ἔγγραφον τῆς προσφυγῆς, συντασσόμενον ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, ἐπιδίδεται καὶ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ὑπ' αὐτοῦ δὲ ὑποβάλλεται μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ πληροφοριῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν πρὸς τὸν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸν Ἐπίτροπον. Ὁμοίαν προσφυγὴν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ ταύτην ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου πρὸς τὸν αὐτὸν Γεν. Ἐπίτροπον. Ἡ εἰρημένη Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἀπόφασιν τῆς ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀφ' ἧς ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπίτροπον τὰ σχετικὰ ἔγγραφα. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν κριθῆ ὑπ' αὐτῆς ἀναγκαῖα ἢ προσαγωγὴ ἐτέρων ἐγγράφων ἢ πληροφοριῶν, ἢ προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ δεκαημερίαν εἰσέτι.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταλόγου τῶν ἀροτριῶν κτηνῶν καὶ τοῦ ὀρισθέντος μέσου ὄρου τῆς παραγωγῆς ἐκάστου χωρίου, πρὸς δὲ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὸ ἔτος ὀρισθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς φόρου δι' ἕκαστον κτήνος, ὁ Οἰκονομ. Ἐφορος ἔδει νὰ συντάξῃ τὸν διὰ τὸ 1880 φορολογικὸν κατάλογον κατὰ χωρίον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν εἰς τὸν ἀρμόδιον Ταμίαν. Ὁ φορολογικὸς κατάλογος τῶν

ἐπομένων ἐτῶν θέλει συντάττεσθαι καὶ ἀποστέλλεσθαι εἰς τὸν Ταμίαν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους ἐπὶ τῇ βάσει α') τοῦ καταλόγου τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν μετὰ τῶν ἐπελθουσῶν εἰς αὐτὸν μεταβολῶν, ἢ διὰ νέας ἀπαριθμήσεως, β') τοῦ ὀρισθέντος διὰ τὸ 1880 μέσου ὄρου παραγωγῆς κατὰ χωρίον, καὶ γ') τοῦ διὰ τοῦ ἐνιαυσίου φορολογικοῦ Νόμου ὀρισθέντος φόρου κατὰ κτήνος.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ προκειμένου φόρου, ἐνεργεῖται αὕτη ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἔτος 1880, καθ' ἃ ἐπετράπη ἐξαιρετικῶς ἢ εἰσπραξίς καὶ βραδύτερον ἀπὸ τῆς πρώτης δηλαδὴ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου. Ἡ εἰσπραξίς τοῦ φόρου γίνεται καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας αὐτῆς διὰ τὰ κτήνη καὶ μεταφερόμενα ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν. Ἡ τοιαύτη δὲ μεταφορὰ δὲν ἐπιτρέπεται ἢ εἰς μόνον τὰ κτήνη, ὧν ἐπληρωθῆ ὁ φόρος τοῦ σχετικοῦ ἔτους. Ὁ μὴ πληρώσας τὸν φόρον τοῦ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου υποβάλλεται εἰς τόκον 12 0]0 ἀπὸ τῆς α' Αὐγούστου καὶ εἰς πληρωμὴν προσθέτου φόρου ἴσου πρὸς τὸ πέμπτον τοῦ βεβαιθέντος ἡδὴ φόρου.

Τὰ κατὰ τὴν δημοτικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου φορολογίαν ἐκανονίσθησαν ὡς ἑξῆς: Ὁ δημοτικὸς φόρος βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται συνάμα μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν δημοσίου φόρου, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεων τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις. Εἰς προσδιορισμὸν τοῦ ἐφ' ἐκάστου κτήνους ἀναλογούντος ἢ ἐπιβλητέου δημοτικοῦ φόρου, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μέσος ὄρος τοῦ κατὰ τὰ τελευταῖα πέντε ἔτη εἰσπραχθέντος ὑπὸ τοῦ Δήμου ποσοῦ ἐκ δημοτικών φόρων ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, οὗτος διαιρεῖται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τοῦ Δήμου ἀροτριῶντων κτηνῶν καὶ τὸ πηλίκον ἀποτελεῖ τὸν ἐπιβλητέον κατὰ κτήνος δημοτικὸν φόρον. Ἄν ὁ κατὰ τὰ πορελθόντα πέντε ἔτη δημοτικὸς φόρος ἦτο κατώτερος τοῦ ἐπιτρεπομένου ὑπὸ τοῦ περὶ Δήμων νόμου ἀνωτάτου ὄρου τῶν 2 τοῖς 0]9, καὶ ἂν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον (ἐγκρίσει τοῦ Νομάρχου) ψηφίσῃ τὴν

αὔξησιν αὐτοῦ, γενήσεται ἡ προσήκουσα ἀνολογία πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ ἐπιβλητέου κατὰ κτήνος δημοτικοῦ φόρου. Ἡ ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως τοῦ δημοσίου φόρου προμνησθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται καὶ περὶ τοῦ ἐπιβλητέου δημοτικοῦ φόρου κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ὁποίας δύναται νὰ προσφύγῃ ὁ δήμαρχος ἢ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἰς τὴν ἑτέραν ἐπιτροπὴν τὴν ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως δικάζουσαν.

Τὸ πεινικὸν σύστημα ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ λειτουργία τῆς ἐπὶ τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν φορολογίας ἐρρυθμίσθη ὡς ἀκολουθῶς: Ὅστις παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας τὰ ἀροτριῶντα κτήνη του ἢ δηλώσῃ ταῦτα ἐλλειπῶς ἢ ὑπὸ ἄλλο ὄνομα, καὶ ὅστις παραλείψῃ τὴν γνωστοποίησιν τῶν κατὰ πρῶτον ὑποβαλλομένων εἰς ἄροτρον ἢ εἰσαχθέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀροτριῶντων κτηνῶν, τὰ ὁποῖα περιῆλθον εἰς τὴν κυριότητά του μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ φορολογικοῦ καταλόγου, καθὼς καὶ ὅστις ἤθελε μεταχειρισθῆ εἰς τὸ ἄροτρον κτήνη μὴ δηλωθέντα ἢ μὴ γνωστοποιηθέντα υποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν κτηνῶν ἅτινα ἀπέχρυσεν. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 καὶ ἐπόμενῳ νόμου ΓΜ' τοῦ ἔτους 1858 ἀναφερόμεναι ποιναὶ ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ ταῖς παραβάσεις τοῦ νόμου ΩΓ' τῆς 15 Ἀπριλίου 1880. Διὰ τὴν ἀπότισιν τῆς ποινῆς καὶ τοῦ φόρου, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς δίκης, κατάσχεται καὶ ἐκποιεῖται ἀναγκαστικῶς τὸ κτήνος ἢ τὰ κτήνη, ἐφ' ὧν ἀνάγεται ὁ φόρος, εἰάν ὁ κύριος αὐτῶν δυστροπήσῃ εἰς τὴν πληρωμὴν.

Ἐν γένει τὸ ἅπαξ φορολογηθὲν ἀροτριῶν κτήνος δὲν ὑπόκειται εἰς ἄλλην φορολογίαν καὶ ἂν εἰς ἄλλοίᾳς ἐργασίας τῆς ἀροτριώσεως χρησιμεύῃ. Ἐλήφθη δὲ ἡ πρόνοια διὰ τὸ ἔτος μόνον 1880, ἵνα ὁ ὑποβληθεὶς εἰς πληρωμὴν φόρου ἀροτριῶντων κτηνῶν δικαιουῖται νὰ ἀπαιτήσῃ αὐτὸν ἢ ἀνάλογον μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην ἢ καρπωτὴν

των γαιών, εις τὴν ἀροτρίωσιν τῶν ὁποίων ἐχρησίμευσε τὸ φορολογηθὲν κτήνος, διεξαγομένης τῆς περὶ τούτου διαδικασίας ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

Εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑπτανήσου, τὸ Οἴτυλον, τὸ Γύθειον καὶ τὴν νῆσον Θήραν, διατηρήθη ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἡ πρότερον ἰσχύουσα φορολογία. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸν κατὰ τὰ ἐδάφ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ψ'Ο' νόμου τῆς 15 Δεκεμβρίου 1878 πρὸς ἀποξήρανσιν καὶ ἄρδουσιν τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου ἐπιβαλλόμενον φόρον ἐπὶ τῶν πρωίμων καὶ ὀψίμων καρπῶν, θέλει καταλογίζεσθαι οὗτος ἐπὶ τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν τῶν ἐν τοῖς εἰρημένοις ἐδαφίοις ἀναφερομένων χωρίων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ τὸν καταλογισμὸν τοῦ δημοσίου φόρου μέσου ὄρου παραγωγῆς καὶ τοῦ εἰσπρακτέου ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ τούτου ταμείου ποσοστοῦ· περὶ τοῦ ἐπιβλητέου φόρου ἀποφαίνεται ἡ ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως τῶν φόρων ἐπιτροπή, ὀριστικῶς δὲ καὶ ἀνεκκλήτως ἢ ἑτέρα Ἐπιτροπὴ ἐπὶ προσφυγῇ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 8 τοῦ Ψ'Ο' νόμου Ἐπιτροπῆς ἢ τινος τῶν φορολογουμένων.

Β'.— Ὅσον ἀφορᾷ τὴν λοιπὴν φορολογίαν τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἐν ἔτει 1831, κανονίζεται αὕτη ὑπὸ τῶν ἐπομένων νόμων, ΠΕ' τῆς 7 Φεβρουαρίου 1881, ΩΚΔ' τῆς 24 Ἀπριλίου 1880, ΨΙΗ' τῆς 30 Νοεμβρίου 1878, ΧΝΘ' τῆς 24 Δεκεμβρίου 1877, ΦΠΕ' τῆς 21 Δεκεμβρίου 1876, ΦΞΣΤ' τῆς 24 Δεκεμβρίου 1875, ΦΜΘ' τῆς 18 Νοεμβρίου 1875 καὶ Υ40' τῆς 23 Μαρτίου 1874, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν, εἰς τὴν ὁποίαν διαδοχικῶς οἱ ἐτήσιοι κατόπιν αὐτοῦ ἐκδοθέντες νόμοι ἀναφέρονται μετὰ γενικωτέρων ἢ μερικωτέρων τροποποιήσεων. Ἀρχόμενοι οὕτως ἀπὸ τῆς βάσεως ταύτης, θέλομεν ἀκολουθήσει συνάμα καὶ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν, παραλείποντες, ἐννοεῖται, τὰ ἐν τοῖς προκειμένοις νομοθετήμασι σχετικὰ πρὸς τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς, ἢ φορολογία τῶν ὁποίων ἀντικατέστη διὰ τῆς ἤδη προεκτεθείσης φορολογίας τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν.

1). Κατὰ μὲν τὸν νόμον τῆς 23 Μαρτίου 1874 οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι ἔγγειοι φόροι ὅ,τε ἔγγειος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας (ἂν πρόκειται περὶ κτημάτων ἐθνικῶν) προσδιορίζονται α) ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν ἔγγειος μὲν φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 0) καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν ὅσαι χρησιμεύουσιν εἰς βρῶσιν ἢ παράγονται ἐν δήμοις ἐν οἷς δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα, 3 λεπτά τὴν ὀκᾶν, δικαίωμα δὲ ἐπικαρπίας 10 τοῖς 0) εἰς ἐλαιον καὶ 3 λεπτά κατ' ὀκᾶν ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν, ὅσαι χρησιμεύουσιν εἰς βρῶσιν ἢ παράγονται ἐν δήμοις ἐν οἷς δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττηται διὰ λογοριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὀρίζεται οὗτος εἰς 12 λεπτά τὴν ὀκᾶν. β) Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικοῦδικοκλήτων σταφιδαμπελων 10 τοῖς 0) γ) Τὸ ἀπὸ σταφιδαμπελων γλεῦκος (μοῦστος) φορολογεῖται τὸ μὲν ἐξ ἰδιοκλήτων πρὸς 30 λεπτά, τὸ δὲ ἐξ ἐθνικοῦδικοκλήτων πρὸς 60 λεπτά ἀνὰ πᾶσαν βαρέλαν (ὀκ. 48), γινομένης τῆς διαθέσεως τῆς προσόδου ταύτης δι' ἐνοικιάσεως καὶ τῆς βεβαιώσεως τοῦ ποσοῦ ἐν τοῖς οἰνοδοχείοις διὰ καταμετρήσεως αὐτῶν. δ) Ἐπὶ τῆς ρητίνης, κατράμης, ἀσβέστου καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκίου, ἔγγειος φόροι 10 τοῖς 0) γ) δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ρητίνης 15 τοῖς 0) ὁ κατὰ τὸ ἀρθρον 33 τοῦ ΣΟΖ' νόμον προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς τῆς ρητίνης γίνεται κατὰ μῆνα, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν τιμὴν ταύτην.

Δὲν ὑποβάλλονται εἰς δικαίωμα ἐπικαρπίας α) αἱ μὴ πεφυτευμένοι ἐθνικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι, δι' ἃς τὸ παραχωρητήριον παρεδόθη τοῖς δικαιούχοις πρὸ τῆς 4 Ἀπριλίου 1874, β) αἱ πρὸ διετίας δηλωθεῖσαι κατὰ τὸν νόμον περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ἐθνικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι, δι' ἃς ἐπληρώθη ἡ ἀδότησις τοῦ τιμήματος πρὸ τῆς 4 Ἀπριλίου 1874, καὶ γ) αἱ πρὸ διετίας δηλωθεῖσαι ἐθνικοῦδικοκλή-

κτητοι φυτεΐαι, δι' ἧς ἐπληρώθη ἢ ἀ' ἰδίαις ἢ παρεδόθη τὸ παραχωρητήριον πρὸ τῆς 15 Ἰουνίου 1874.

Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν μεταλλείων προσδιορίζεται εἰς 5 τοῖς 0)3, ἐπὶ δὲ τῶν ὀρυχείων καὶ λατομείων εἰς 10 τοῖς 0)0, κατὰ τὰς περὶ τούτων διατάξεις τοῦ X4 νόμου τῆς 22 Αὐγούστου 1864 καὶ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1863 θεσπίσματος. Ο, στρεμματικός ἐπὶ τῶν μεταλλείων φόρος τῶν λεπτῶν τριῶν πληρόνεται τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους· ὁ φόρος δὲ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς παραχωρήσεως ὑπολογίζεται καὶ πληρόνεται ἀναλόγως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατὰ στρέμμα καὶ κατὰ δένδρον φορολογούμενα κτήματα, ὁ νόμος τῆς 23 Μαρτίου 1874 ὥρισεν ὅτι ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν κτημάτων τούτων κανονίζεται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίας προσόδου αὐτῶν ὡς ἑξῆς·

Ἄμπελοι· πρόσοδος μέχρι 10 δραχμῶν· ἔγγειος φόρος λεπ. 70, δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπίσης. Ἀπὸ 11—20 δραχ. πρόσοδος· ἔγγειος φόρος δρ. 1,50, δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπίσης. Ἀπὸ 21—30 δρ. πρόσοδος· ἔγγ. φόρ. 2,50, δικ. ἐπικ. ἐπίσης. Ἀπὸ 31—40 δρ. πρόσοδος· ἔγγ. φόρος 3,50, δικ. ἐπικ. ἐπίσης. Ἀπὸ 41 δρ. καὶ ἐπέκεινα πρόσοδος ἔγγ. φορ. 4,50, δικ. ἐπικαρπίας ἐπίσης.

Περιβόλια· πρόσοδος ἑλαττον τῶν δρ. 45· ἔγγειος φόρος ἢ δικαίωμα ἐπικαρπίας 3 δραχμάς. Ἀπὸ 45—74 δραχ. πρόσοδος· ἔγγ. φόρος ἢ δικ. ἐπικ. 5 δρ. Ἀπὸ 75—104 δρ. πρόσοδος· ἔγγ. φόρ. ἢ δικ. ἐπικ. 9 δραχ. Ἀπὸ 105 δρ. καὶ ἐπέκεινα πρόσοδος· ἔγγ. φόρ. ἢ δικ. ἐπικ. 12 δραχ.

Ἄμυγαλέαι· ἀνευ διακρίσεως ποιότητος 2 δραχ· ἔγγειος φόρος ἢ δικαίωμα ἐπικαρπίας.

Λαχανόκηποι, συκιῶνες, γεώμηλα, κρόμμυα καὶ σκόρδα· πρόσοδος ἑλαττον τῶν 45 δραχμῶν· ἔγγειος φόρος δραχ. 2,40, δικαίωμα ἐπικαρπίας δραχ. 4,50. Ἀπὸ 45—64 δραχ. πρόσοδος ἔγγ. φόρ. 4,40, δικ. ἐπικ. 8,25. Ἀπὸ 65 δραχ. καὶ ἐπέκεινα πρόσοδος ἔγγ. φόρ. 6,40, δικ. ἐπικ. 12.

Γρασίδια καὶ τριφύλλια· πρόσοδος ἑλαττον τῶν 30 δραχμῶν· ἔγγ. φόρ. δραχ. 1,60 δικ. ἐπικ. 3. Ἀπὸ 30 δρ. καὶ ἐπέκεινα πρόσοδος· ἔγγ. φόρ. δρ. 2,80, δικαίωμα ἐπικαρπίας 5,25.

Κοκάρια· πρόσοδος ἑλαττον τῶν 30 δραχ· ἔγγειος φόρος δρ. 20, δικαίωμα ἐπικαρπίας δραχ. 3,75. Ἀπὸ 30—49 δρ. πρόσοδος· ἔγγ. φόρ. 3,20, δικ. ἐπικ. 6. Ἀπὸ 50—69 δρ. πρόσοδος· ἔγγ. φόρ. 4,80, δικ. ἐπικ. 9. Ἀπὸ 70 δρ. καὶ ἐπέκεινα πρόσοδος· ἔγγ. φόρ. 6,40, δικ. ἐπικ. 12.

Βαμβάκια· πρόσοδος ἑλαττον τῶν 20 δραχμῶν· δικαίωμα ἐπικαρπίας 90 λεπτά. Ἀπὸ 20—29 δρ. πρόσοδος· δικ. ἐπικ. 1,80. Ἀπὸ 30—39 δρ. πρόσοδος· δικ. ἐπικ. 2,70. Ἀπὸ 40 δρ. καὶ ἐπέκεινα πρόσοδος· δικ. ἐπικ. 3,60.

Καπνά· πρόσοδος ἑλαττον τῶν 30 δραχ. δικαίωμα ἐπικ. δρ. 3,75. Ἀπὸ 30—45 δρ. πρόσοδος· δικ. ἐπικ. 6. Ἀπὸ 50—69 δρ. πρόσοδος· δικ. ἐπικ. 9. Ἀπὸ 70 δρ. καὶ ἐπέκεινα πρόσοδος· δικ. ἐπικ. 12.

Ἐθνικοῖδιοκτητα· μωρεόδενδρα· κατὰ δένδρον τῶν συμπληρωσάντων τὸ ἕν ἔτος τῆς ἡλικίας 5 λεπτά.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ διὰ τοῦ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ὅτι ἀμπελοι ἢ περιβόλια ἐσημειώθησαν ἐπ' ὀνόματι ἄλλου ἢ τὸν πραγματικὸν ἰδιοκτήτην ἢ κάτοχον, τὰ πρωτόκολλα τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς κατατάξεως αὐτῆς θεωροῦνται ἰσχυρὰ καὶ ὑποχρεωτικὰ διὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον.

Λίπερὶ δηλώσεως διατάξεις τοῦ ΣΟΖ' παγίου νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ ἐξ ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν παραγόμενα βαμβάκια καὶ καπνά, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων ὁμοίας ἰδιότητος τῶν νήσων Θήρας, Θηρασίας, Αἰγίνης, Κέας, Κύθου, Μυκόνου, Σερίφου, Πάρου, Ἀντιπάρου καὶ Σκοπέλου ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Ἄλλ' ὑπάρχουσι καὶ προϊόντα, τῶν ὁποίων ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα ἐπικαρπίας (ἂν πρόκειται περὶ κτημάτων ἐθνικῶν) πληρόνονται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκ

τούτων διαβίβασιν αὐτῶν. Ἴδου πῶς ἔχουσι τὰ κατὰ τὴν φορολογίαν ταύτην:

α) Κατὰ τὴν ἐξαγωγήν ἔγγειος φόρος 1) σταφίς δι' ἐκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν διὰ μὲν τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν, Μεσσηνίας, Πυλίας, Ὀλυμπίας καὶ Ἠλείας ἀνά δρα. 41, ὅσας ἢ φόρτωσις γίνεται ἐν τινι λιμένι τῆς ἐπαρχίας διὰ τὴν ἀλλοδαπήν, ἐπιτρεπομένης τῆς φορτώσεως τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας καὶ ἐν Κατακόλῳ τῆς Ἠλείας, δι' ὄλας δὲ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους ἀνά δρα. 13. β) Βαμβάκια κατὰ καντάριον ἐπὶ μὲν τοῦ καθαροῦ δρα. 9, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκαθαρίστου δραχμᾶς 3. γ) Κουκούλια ἐφ' ἐκάστης ὀκάς δραχμᾶς 1,50.

β) Κατὰ τὴν ἐξαγωγήν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν: 1) βαλανίδια ἐφ' ἐκάστου κανταρίου διὰ τὸν νομὸν μὲν Λακωνίας, τὴν Ἀττικὴν, Ἄνδρον καὶ Κέα ἐγγειος φόρος δρα. 1,20 διὰ τὰ λοιπὰ δὲ μέρη τοῦ Κράτους δρα. 2,50. 2) Κικίδια ἐφ' ἐκάστης ὀκάς ἔγγειος φόρος καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας ὁμοῦ 15 λεπτά. 3) Πρινοκόκιον ἐφ' ἐκάστης ὀκάς ἔγγειος φόρος καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας 3 δρα. 4) Ριζάριον ἐφ' ἐκάστου κανταρίου ἔγγειος φόρος 3 δρα. 5) Ξηρὰ σῦκα δρα. 1,50 ἔγγειος φόρος. 6) Ἐθνικαῖδιόκτητα σῦκα τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν, Μεσσηνίας, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς καὶ Πυλίας δρα. 1,50 κατὰ στατῆρα. 7) Λεμόνια ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος δρα. 1 ἔγγειος φόρος καὶ ἐπὶ τοῦ ζωμοῦ αὐτῶν ἐφ' ἐκάστης ὀκάς λεπ. 10 ἔγγειος φόρος. 8) Πορτοκάλια καὶ μανταρίνια ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος 2 δρα. ἔγγειος φόρος. 9) Κίτρα ἐφ' ἐκάστης ὀκάς 3 λεπ. ἔγγειος φόρος. 10) Οἶνος Θήρας, Θηρασίας, Αἰγίνης, Κέας, Κύθου, Μυκόνου, Σερίφου, Πάρου, Ἀντιπάρου καὶ Σκοπέλου ἐφ' ἐκάστης βαρέλας (48 ὀκ.) δρα. 1,20 ἔγγειος φόρος. 11) Μοῦστος τῶν ἀνωτέρω μερῶν ἐφ' ἐκάστης βαρέλας λεπ. 60 ἔγγειος φόρος. 12) Σταφυλάς τῶν αὐτῶν μερῶν ἐφ' ἐκάστης ὀκάς 2 λεπτά ἔγγειος φόρος. 13) Καπνὸς ἐφ' ἐκάστης ὀκάς τῶν μὲν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους 7 λεπτά, τῶν δὲ λοιπῶν ἐπαρχιῶν 12

λεπ. ἔγγειος φόρος. 14) Σαρῶματα ἐφ' ἐκάστης ὀκάς 12 λεπτά ἔγγειος φόρος.

Τὰ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1877 ἰσχύοντα πρωτόκολλα ἐκτιμῆσεως τῶν παρχθέντων ἀπὸ ιδιόκτητα συκοδένδρα σύκων ἐκ τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς καὶ Πυλίας εἶναι ἔγκυρα καὶ ὀριστικά καὶ διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἔτους 1874· ἐπιτρέπεται ὁμοίως τοῖς ιδιοκτῆταις νὰ ζητήσωσι νέαν ἐκτίμησιν ἀναφερόμενοι ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου μέχρι τῆς 30 Ἰουλίου. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ὑποχρεοῦνται καὶ οἱ νέοι ιδιοκτῆται νὰ ζητήσωσι τὴν ἐκτίμησιν τῶν ιδιοκτητῶν συκοδένδρων των. Γενικὴν ἢ καὶ σποραδικὴν ἐκτίμησιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ καὶ τὸ δημόσιον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 1 τοῦ ΠΜΑ νόμου τοῦ 1866 καὶ ἐντὸς τῆς ὀριστομένης ὑπ' αὐτοῦ προθεσμίας, ἥτις, ἐν ἀνάγκῃ τῆ προτάσει τοῦ Ἐφόρου, δύναται νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Τὰ καπνὰ καὶ τὰ σαρώματα φορολογοῦνται καὶ κατὰ τὴν διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς εἰς ἑτέραν ἐπαρχίαν μεταφορὰν των, ἥτις ἐπιτρέπεται μόνον τῇ ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐκδιδόμενη μετὰ προηγουμένην τοῦ ἔγγειου φόρου εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον πληρωμένην καὶ ὀρίζουσῃ τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου τῆς μεταφορᾶς. Ὅσας δὲ τὰ προϊόντα ταῦτα, πληρώσαντα ἤδη τὸν ἔγγειον φόρον, πρόκειται νὰ ἀποταμιευθῶσι εἰς ἕτερον τῆς παραγωγῆς των τόπον πρὸς βραδυτέραν ἐκεῖθεν ἐξαγωγήν ἢ μεταφορὰν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως οἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 66 τοῦ τελωνιακοῦ νόμου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ προϊόντα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀποδίδουσι τὸν ἔγγειον φόρον εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγήν, ὁ νόμος ὑποχρεοῖ τὸν φορτωτὴν νὰ δίδῃ ἀξιοχρεῖον ἐγγύησιν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελωνιακοῦ νόμου, ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως δραχμῆς, ὅσας μεταφέρονται ταῦτα ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον τοῦ Κράτους λιμένα· διὰ τὰ δα-

οικὰ δὲ προϊόντα παραδίδεται εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ ἢ περὶ ὑλοτομίας τούτων δασονομικὴ ἄδεια. Ἐὰν προϊόντα ταῦτα ὡς καὶ τὰ ἀποδιδόντα τὸν ἔγγειον φόρον, κατὰ τὴν μεταφορὰν λαθραίως ἐξαγόμενα εἴτε μεταφερόμενα ἢ καὶ μὲ ἄδειαν ἐκπρόθεσμον, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἔγγειου φοροῦ ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ τελωνιακοῦ νόμου ὑπὸ τοῦ πλησιεστέρου οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ τελωνιακῆς ἀρχῆς. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀνωτέρω προϊόντων παρουσιασθῇ διαφορά ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον εἴτε κατὰ τὴν φόρτωσιν εἴτε κατὰ τὴν ἀποβίβασιν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθ. 4 τοῦ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1861 νόμου. Τὸ τρίτον τῆς ποινῆς ἀποδίδεται εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἀνεχάλυψε τὸ λαθρεμπόριον καὶ πᾶσαν ἄλλην παράθεσιν.

Ἡ φορολογία ἐν Ἑπτανήσῳ διατηρῆται ὡς ἦτο τῷ 1866· ἐπιβάλλεται δὲ δασμὸς εἰσπραττόμενος εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν α) ἐπὶ τοῦ σάπωνος πρὸς 6 λεπ. κατ' ὀκτὸν καὶ β) ἐπὶ τῆς ἐλαιώδους ὕλης, ἣτις παράγεται δι' ἀτμομηχανῶν ἀπὸ ἀχρήστους ἐλαιοκυρῆνας, πρὸς 12 λεπ. κατ' ὀκτὸν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ Λακωνικὰ προϊόντα, ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς ἐξῆς: α) ἐπὶ τῶν δρυμητριακῶν καρπῶν 8 τοῖς 0)0 κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν, β) ἐπὶ τοῦ ἐλαίου 12 λεπ. τὴν ὀκτὸν καὶ γ) ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκου (μούστου) ἢ οἴνου 10 τοῖς 0)0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν.

Ἐν γένει κοθ' ὄλον τὸ Κράτος ἐξέτρεθησαν μὲν τῆς ἔγγειου φορολογίας καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας αἱ ἄμπελοι μέχρις οὔ συμπληρώσωσι τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν καὶ αἱ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ αἱ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων καὶ ἐπισκοπῶν περιελθοῦσαι εἰς τὸ δημόσιον ἄμπελοι, ἀπηλλάγησαν δὲ παντὸς δημοσίου φόρου τὰ ἐξῆς προϊόντα: 1) τὰ ἐξαγόμενα τοῦ Κράτους συ-

σκευασμένα κίτρα δι' ἄλμης ἢ ζακχάρως, 2) αἱ βρώσιμοι ἐλαῖαι, ὅταν αὐταὶ δὲν μεταφέρονται διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης κατὰ τὸ ΛΔ' ψήφισμα τῆς Β' ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, 3) τὰ ἄχυρα, 4) οἱ λαχανόκηποι τῶν γεωργῶν μέχρι ἐνὸς σρέμματος, ὅπου καὶ ἂν κείνται, ἐπιλογῆ τῶν γεωργῶν, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην τῶν περιβολίων, 5) τὰ σποράδην ὀπωροφόρα δένδρα τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω σρέμματος εἰς τὰς αὐλάς, τοὺς ἰδιοκτῆτους ἀγρούς καὶ τὰς ἰδιοκτῆτους ἢ ἐθ. καὶ ἰδιοκτῆτους ἀμπέλους ἢ σταφιδαμπέλους εὐρισκόμενα, 6) τὰ ἀσταχολόγια ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον, 7) οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ριζαρίου, τριφυλλίου, κρομούου καὶ σαρωμάτων, 8) τὰ φύλλα τῶν ἰδιοκτῆτων συκαμινομωρεῶν καὶ 9) ἡ ρόβη, ὁ βίκος καὶ τὰ ἀγριολάθουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται.

2) Ὁ δὲ νόμος ΦΜΘ' τῆς 18 Νοεμβρίου 1875 ἐκύρωσε τὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1875 διάταγμα, τὸ ὅποιον ἐκήρυξεν ἐν ἰσχύϊ διὰ τὸ ἔτος 1875 τὸν προεκτεθέντα περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμον τῆς 23 Μαρτίου 1874, εἰσαγαγὸν ἐπὶ ταύτης τὰς ἐπομένας τροποποιήσεις: α) ἐκ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων, κατὰ τὴν ἐξαγωγήν φόρος ἐπὶ τοῦ βάμβακος κατὰ καντάριον ἐπὶ μὲν τοῦ καθαροῦ δρ. 8, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκαθαρίστου δρ. 2· κατὰ τὴν ἐξαγωγήν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν κικίδια ἐφ' ἐκάστης ὀκτᾶς λεπ. 10, οἶνος Θήρας, Θηρασίας, Λιγίνης, Κέας, Κύθου, Μυκόνου, Σερίφου, Πάρου, Ἀντιπάρου, Σκοπέλου καὶ τῶν δήμων Πύλου καὶ Μεθώνης τῆς ἐπαρχίας Πυλίας ἐφ' ἐκάστης βαρέλας (48 ὀκ.) δρ. 1,10· μούστος τῶν ἀνωτέρω μερῶν ἐφ' ἐκάστης βαρέλας 60 λεπτά· κρόμυα, κοκκάρια καὶ σκόρδα 1 λεπ. τὴν ὀκτὸν· γεώμηλα 2 λεπ. τὴν ὀκτὸν. β) Ἐπὶ τοῦ σάπωνος τῆς Ἑπτανήσου δασμὸς εἰσπραττόμενος εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν 6 λεπ. ἐφ' ἐκάστης ὀκτᾶς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοῖ-διοκτῆτων συκοδένδρων τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν, Μεσσή-

νης, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς καὶ Πυλίας 10 τοῖς 0) διατίθεται δι' ἐνοικιάσεως, βεβαιοῦται δὲ καὶ εἰσπράττεται εἰς εἶδος κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ ΣΟΖ' παγίου νόμου τοῦ 1855, τὰ δὲ τυχόν καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων εἰσπράττονται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ, ἅμα τῷ πέρατι τῆς συγκομιδῆς τοῦ προϊόντος, προσδιοριζομένη διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ διὰ τοῦ οἰκείου Δημάρχου καὶ, τούτου κωλυομένου καὶ μὴ ἐμφανιζομένου, ὑπὸ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτευούσης τῆς Ἐπαρχίας. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἐπικαρπίας ὑπόκειται εἰς ἔγγειον φόρον.

Τέλος ὁ προκείμενος νόμος ἀπαλλάσσει τῆς πληρωμῆς δικαιώματος ἐπιναρπίας α) τοὺς προσκτήσαντας μὴ πεφυτευμένας ἐθνικὰς ἢ ἐκκλησιαστικὰς γαίας, δι' ἃς τὸ παραχωρητήριο παρεδόθη αὐτοῖς πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1875, β) ἐκ τῶν ἀποκτησάντων τὸ δικαίωμα τοῦτο δυνάμει τοῦ ἄρθ. 4 τοῦ νόμου ΥΠΓ' τοῦ 1873 περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς γῆς καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθ. 7 τοῦ νόμου ΥΠΔ' τοῦ 1873 περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικοῦδιοκτήτων φυτειῶν τοὺς καταβαλόντας τὴν ἐτησίαν δόσιν, διὰ μὲν τὰς γαίας πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1875, διὰ δὲ τὰς φυτείας πρὸ τῆς 15 Ἰουνίου 1875.

3) Ὁ δὲ νόμος ΦΞΣΓ' τῆς 24 Δεκεμβρίου 1875 ἐξέτειν τὴν ἰσχὺν τοῦ ἡγουμένου νόμου ΦΜΘ' καὶ διὰ τὸ ἔτος 1876, ὀρίσας ἰδιαιτέρως ὅτι εἰ ἐν τοῖς ἀμπέλοις τῶν νήσων Θήρας σπειρόμενοι δημητριακοὶ καρποὶ καὶ τὰ ὄσπρια δὲν ὑπάγονται εἰς φορολογίαν καὶ ὅτι ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν ἀμπέλων τῶν δήμων Πύλου καὶ Μεθώνης βεβαιοῦται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ 1874 ἰσχυόντων φορολογικῶν στοιχείων.

4) Ὁ δὲ νόμος ΦΠΕ' τῆς 21 Δεκεμβρίου 1876 ἐξέτεινε τὴν ἰσχὺν τοῦ ἡγουμένου νόμου ΦΞΣΓ' καὶ διὰ τὸ ἔτος 1877, ἰδιαιτέρως ὀρίσας τὸν φόρον τῶν κρομμύων εἰς 25 λεπτά κατὰ καντάριον, ὅτι αἱ γαῖαι ἐν αἷς καλλιεργεῖται ἢ Ἰνδικὴ κἀναβις (χασίς) δὲν ὑπόκειται εἰς φορολογίαν καὶ ὅτι αἱ κατὰ

τὸν νομὸν Ἀττικοβοιωτίας σταφιδάμπελοι αἱ παράγουσαι λευκὴν σταφίδα (σουλτανίναν) φορολογοῦνται ὡς περιβόλια.

5) Ὁ δὲ νόμος ΧΝΘ' τῆς 24 Δεκεμβρίου 1877 ἐξέτεινε τὴν ἰσχὺν τοῦ ἡγουμένου νόμου ΦΠΕ' καὶ διὰ τὸ ἔτος 1878, ὀρίσας ἰδιαιτέρως ὅτι δὲν ὑποβάλλεται εἰς φόρον τὸ πρινοκόκιον, τὸ ριζάριον, τὰ λεμόνια, πορτοκάλια, μανταρίνια, κίτρα, καὶ ὁ ζωμός τῶν λεμονίων, ὁ βάμβαξ, τὰ κρόμμουα, κοκκάρια, σκάροδα, γεώμηλα, καὶ τὰ ὄσπρια παντὸς εἶδους.

6) Ὁ δὲ νόμος ΨΠΗ' τῆς 30 Νοεμβρίου 1878 ἐξέτεινε τὴν ἰσχὺν τοῦ ἡγουμένου νόμου ΧΝΘ' καὶ διὰ τὸ ἔτος 1879, ὀρίσας ἰδιαιτέρως ὅτι τὰ καπνὰ καὶ τὰ σαρώματα τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους φορολογοῦνται ἀδιακρίτως, θεωρουμένων τῶν δύο τούτων ἐπαρχιῶν ὡς μιᾶς, ὅτι ἡ συλλογὴ τοῦ ἐξ ἐθνικῶν βαλανοκικιδοδένδρων καρποῦ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 10 Αὐγούστου καὶ ὅτι ὅστις τῶν συλλεκτῶν παραβῆ τὴν διάταξιν ταύτην τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς δρ. 100—300, τῆς ὁποίας τὸ ἡμισυ ἀνήκει εἰς τὸν καταμηνυτὴν, τοῦ κατὰ τὴν παράβασιν συλλεχθέντος καρποῦ κατασχομένου καὶ ἐκποιουμένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δασῶν νόμου, πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

7) Ὁ δὲ νόμος ΩΚΔ' τῆς 24 Ἀπριλίου 1880 ἐξέτεινε τὴν ἰσχὺν τοῦ ἡγουμένου νόμου ΨΠΗ' καὶ διὰ τὸ ἔτος 1880, καταργήσας τὸν ἔγγειον φόρον ἐπὶ τῶν καστάνων καὶ καρυδίων, καὶ ὀρίσας τὸν ἔγγειον φόρον τῆς σταφίδος δι' ἐκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν εἰς δρ. 15, ἐκτὸς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν, Μεσσηνίας, Πυλίας, Ὀλυμπίας καὶ Ἠλείας, διὰ τὰς ὁποίας ὀρίσθη ὁ φόρος εἰς δρ. 13, ὁσάκις ἢ φόρτωσις γίνεται ἐν τινι λιμένι τῆς παραγωγῆς ἐπαρχίας διὰ τὴν ἀλλοδαπήν, ἐξαιρουμένης τῆς Ὀλυμπίας εἰς ἣν ἐπετρέπη νὰ ἐξάγη καὶ διὰ Κατακόλου.

Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1874 νόμου περὶ σταφυλῶν καὶ τοῦ ἀπὸ 18 Νοεμβρίου 1875 νόμου περὶ οἴνων καὶ γλεύκους τῶν νήσων Θήρας,

Θηρασίας, Αιγίνης, Κέας, Κύθου, Μυκόνου, Σερίφου, Πάρου, Ἀντιπάρου καὶ Σκοπέλου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν οἴνων, γλεύκους καὶ σταφυλῶν τῶν δήμων Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἐπαρχίας Μεγαρίδος. Τὰ προϊόντα δὲ ταῦτα φορολογοῦνται κατὰ τε τὴν ἐξαγωγήν καὶ τὴν μεταφορὰν διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. Ὁ φόρος τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων οἴνων, γλεύκους καὶ σταφυλῶν τῶν ἀνωτέρω δήμων θέλει βεβαιῶσθαι κατὰ τὸ ἀρθρ. 8 τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1874 νόμου περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων καπνῶν καὶ σαρωμάτων. Αἱ περὶ δηλώσεως διατάξεις τοῦ παγίου ΣΟΖ' νόμου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀμπέλων τῶν εἰρημένων δήμων, ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ρητίνην καὶ τὴν κατράμην, ὀρίζεται φόρος ἔγγειος 10 0)0, δικαίωμα δὲ ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ρητίνης 15 0)0. Ὁ ἐπὶ τῶν δασικῶν τούτων προϊόντων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας βεβαιῶνται διὰ ζυγίσεως κατ' ὁκάδας ἐν ταῖς κατὰ τὰ χωρία, ἢ τοὺς ἐν τῇ φορολογικῇ κατὰ Δῆμον ἢ Ἐπαρχίαν περιφερεῖα λιμένας, ἀποθήκας, ἢ, προκειμένου περὶ προϊόντος μεταφερομένου ἀμέσως ἐκ τοῦ δάσους εἰς ἄλλην φορολογικὴν περιφέρειαν, ἐν τοῖς κατὰ τὸ δάσος λάκκοις πρὸ τῆς μεταφορᾶς ἀποδίδονται δὲ εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὡς ἔπεται κατ' Ἐπαρχίας καὶ Δήμους προσδιοριζομένης τιμῆς:

Ἐπαρχία Ἀττικῆς καθ' ἅπαντας τοὺς δήμους 33 λεπτά. Ἐπαρχ. Μεγαρίδος· δῆμος Μεγάρων, Ἐλευσίνοσ καὶ Σαλαμῖνος 31 λεπ. Εἰδυλλίας καὶ Ἐρυθρῶν 23 λ. Αἰγίνης 32 λ. Ἀγκιστρίου 39. Ἐπαρχία Θηβῶν· δῆμος Πλαταιῶν καὶ Τανάγρας 32. λ. Ἐπαρχ. Χαλκίδος· δῆμος Χαλκιδέων καὶ Ἀηλαντίων 28 λ. Αἰγαίων, Κηρινθίων καὶ λοιποὶ 26 λ. Ἐπαρχ. Ξηροχωρίου· δῆμος Ἰστιαίων καὶ Αἰδηψίων 31 λ. Ἐπαρχ. Λοκρῆδος· δῆμος Δαφνησίων καὶ Δερύμνης 29 λ. Ἐπαρχ. Σκοπέλου καθ'

ἅπαντας τοὺς δήμους 25 λ. Ἐπαρχ. Κορινθίας· δῆμος Κορίνθου, Τρικάλων, Εὐρωσίνης, Σικυῶνος, Πελλήνης καὶ Σολυγίας 32 λ. Περαχώρας 29 λ. Κλεωνῶν 33 λ. Ἐπ. Αἰγιαλείας· καθ' ἅπαντας τοὺς δήμους 46 λ. Ἐπαρχ. Παιτρῶν· δῆμος Ἐρρινεῶν 42 λ. Ἐπαρχ. Ἠλείας· καθ' ἅπαντας τοὺς δήμους 33 λ. Ἐπαρχ. Ὀλυμπίας· καθ' ἅπαντας τοὺς δήμους 34 λ. Ἐπαρχ. Λακεδαίμονος· δῆμος Οἰνοῦντος καὶ Θεραπνῶν 42 λ. Ἐπαρχ. Καλαβρυτιῶν καθ' ἅπαντας τοὺς δήμους 51 λ. Ἐπαρχίας Σπειτσῶν· κλπ. Τροιζηνίας κλπ. καθ' ἅπαντας τοὺς δήμους 33 λ.

Συγχρόνως ὁ νόμος ὥρισεν, ὅτι ἕκαστος τῶν συλλεκτῶν ρητίνης καὶ κατράμης, ὧν ὁ φόρος δὲν ἐβεβαιώθη, ὀφείλει πρὸ τῆς ἐκ τοῦ τόπου τῆς βεβαιώσεως ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς τῶν προϊόντων τούτων, νὰ εἰδοποιῆ ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου εἴτε διὰ τῆς δασονομικῆς εἴτε διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, εἴτε δι' αἰουδέποτε ἄλλου ἐπισήμου τρόπου τὸν ἐνοικιαστῆν, ἵνα παρευρίσκηται εἰς τὴν ζύγισιν, καὶ ἂν οὗτος ἢ ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ δὲν παρευρεθῆ τὴν ἐπιούσαν τῆς εἰδοποιήσεως ἡμέραν, ζυγίζει μόνος αὐτὸ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου ἢ ἐνὸς δασονομικοῦ ὑπαλλήλου, συντασσομένου περὶ τῆς ζυγίσεως πρωτοκόλλου, ὅπερ ἐπέχει τόπον διπλοτύπου καὶ τὸ ὅποῖον κοινοποιεῖ τῷ ἐνοικιαστῇ. Ἐπὶ ρητίνης καὶ κατράμης βεβαιωτέων ἐν θέσει ἀπεχούση πλεον τῶν 5 ὠρῶν τοῦ τόπου ἐνθα διαμένει ὁ ἐνοικιαστῆς ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, ἢ εἰδοποιήσις γίνεται τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς μεταφορᾶς.

Καὶ ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ γρασιῖδια, τριφύλια καὶ τὰς ἀμπέλους ὁ ὑπ' ὄψιν νόμος παρέτεινε τὴν κατὰ τὸ ἀρθρ. 36 τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1855 ΣΟΖ' νόμου πρὸς διάλυσιν αὐτῶν προθεσίαν, διὰ μὲν τὰ δύο πρῶτα μέχρι τέλους Ἀπριλίου, διὰ δὲ τὰς ἀμπέλους μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου.

8) Ὁ δὲ νόμος ΠΕ' τῆς 7 Φεβρουαρίου 1881 ἐξέτεινε τὴν ἰσχὺν τοῦ ἡγουμένου νόμου ΩΚΔ' καὶ διὰ τὸ ἔτος 1881,

όρισας ιδιαιτέρως α) ότι ο σταφιδόκαρπος, ο υποβαλλόμενος εις έγγειον φόρον δρ. 13 κατά χιλιάδα ένετικῶν λιτρῶν, απαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς άνωτέρου φόρου, όταν, διά θαλάσσης μεταφερόμενος, έξάγεται διά λιμένων έτέρας έπαρχίας επί τῆ βάσει τῶν έκδοθέντων έγγυολυτηρίων, άφαιθέντος τοῦ κανονισμοῦ τῶν λεπτομερειῶν εις τὴν έκτελεστικὴν έξουσίαν καὶ β) ότι ο σταφιδόκαρπος τῆς Λακεδαιμόνος υπάγεται εις τὴν κατηγορίαν τῶν φορολογουμένων αντί 13 δρ. κατά χιλιάδα ένετικῶν λιτρῶν.

Οὕτως έχει ἡ ιστορικὴ κατά τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ανάπτυξις τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς. Ἴσως ἵνα ἡ πλήρης ἡ έκθεσις, έπρεπε νὰ περιληφθῶσι καὶ τὰ κατά τὴν φορολογίαν τῶν μελισίων, ἡτις κατηργήθη, καὶ τὰ κατά τὴν φορολογίαν τῶν βοσκῶν, τῶν ζώων καὶ τῶν οικοδομῶν. Καὶ αἱ τρεῖς τελευταῖαι πηγαὶ έχουσι τοιαύτην σχέσιν πρὸς τὸ έδαφος, ὥστε έξ άπαντος τὰ προϊόντα αὐτῶν μετέχουσι τοῦ χαρακτῆρος τῆς έγγείου φορολογίας. Ἀλλὰ περὶ τῶν θεμάτων τούτων εἰς άλλοτε ειδικῶς πραγματευτέον. Ὅ,τι δύναται ὑπὸ γενικὴν έποψιν νὰ χρησιμεύσῃ ἀπὸ τοῦδε εἶναι τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ φαινόμενον, καθ' ὃ ἡ μὲν έγγειος φορολογία, ἡ διὰ τῆς συνεχείας τῶν άνωτέρων νόμων έξετασθεῖσα, υπολογίζεται εισάγουσα ἐν τῷ δημοσίῳ τῆς επικρατείας θησαυρῷ δρ. 6,041,000, ἡ δὲ έτέρα φορολογία ἡ ἀπὸ τῶν προμνησθεισῶν τριῶν πηγῶν λογίζεται περιέχουσα 3,060,060 δρ. Πολλὴν βεβαίως έχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου επιρροὴν ἡ ανάμιξις τοῦ κεφαλαίου· δὲν εἶναι ὁμῶς ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ ιδιαιτέρως, ότι καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς φορολογουμένης παραγωγῆς τὸ κεφάλαιον εἶναι ὡς ἡ ζύμη ἡ τὸν ἄρτον τελειοῦσα.

Α. Γ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ.

Ὁ κατά τὴν 31 Μαρτίου ἰσολογισμὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν τοῦ προηγουμένου μηνὸς συνοφίξεται ὡς έξής.

Α'. Ἐνεργητικὸν	28 Φεβρουαρ.	31 Μαρτίου
Μεταλλικὸν καὶ συναλλάγματα ἐπὶ τοῦ έξωτερικοῦ	48,470,598	45,104,568
Γραμμάτια Ἰονικῆς Τραπεζῆς.....	103,840	100,436
Δάνειον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκαστικῆ κυκλοφορίᾳ!.....	45,974,974	43,119,733
Χρεώγραφα Κυβερνήσεως.....	16,204,994	25,948,050
Προξοφλήσεις.....	29,144,204	30,602,315
Ἄνοικτοι λ]τμοί, δάνεια ἐπὶ ὑποθήκη, χρεωλυτικὰ κλπ.....	44,645,053	47,782,204
Διάφορα	3,351,048	2,898,753
Ὅλον.....	160,863,681	165,526,059
Β'. Παθητικὸν		
Κυκλοφορία τραπεζ. γραμματίων...	71,318,852	75,575,830
Καταθέσεις έντοκοὶ καὶ άτοκοὶ.....	57,601,404	57,597,195
Παρακαταθῆκαι.....	93,034	89,275
Ἐπιταγαὶ πρὸς πληρωμὴν.....	208,325	318,662
Διάφορα	4,012,319	1,315,097
Κεφάλαιον τακτικὸν καὶ άποθεματ.	30,630,000	30,630,000
Ὅλον.....	160,863,681	165,526,059

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου κῦξησεν ἡ κυκλοφορία τῶν τραπεζικῶν γραμματίων κατά δραχ. 4,256,978, τὸ δὲ μεταλλικὸν καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ έξωτερικοῦ συναλλάγματα ἠλαττώθησαν κατά δραχ. 3,366,030, έχορηγήθησαν εις τὴν Κυβέρνησιν άπάναντι τοῦ δανείου τῶν 120 εκατομ. δραχ. 6,720,000, τὰ δὲ χρέος τῆς Κυβερνήσεως ἐπ' αναγκαστικῆ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων κυκλοφορία ἐμειώθη κατά δρ.

2,852,241· αἱ προεξοφλήσεις ἡξήσαν κατὰ δραχ. 1,453,111, καὶ ἐχορηγήθησαν δημοτικὰ δάνεια ἐκ δραχ. 3,820,651· ἐν γένει δὲ τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἡξήσθη κατὰ δραχ. 3,662,378, ἀναβιβασθὲν εἰς δραχ. 165,526,059 (ο).

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἡ Ἑθν. Τράπεζα διέθεσε τοκοφόρως κεφάλαιά της, ἰδίως εἰς τὴν χορηγίαν της ἀπέναντι τοῦ δανείου τῆς Κυβερνήσεως τῶν 120 ἑκατομμυρίων προκαταβολῆς, εἰς δημοτικὰ δάνεια καὶ εἰς προεξοφλήσεις δραχ. 11,998,762, ἀπέσυρε δὲ τοιαῦτα ἐξ ἀνοικτῶν λ]τηρῶν κλπ. δραχ. 660,444, καὶ ἐγένοντο παρ' αὐτῆ καταθέσεις ἐπὶ τόκῳ ἐκ δραχ. 723,899· ἐπομένως ἡ ὑπὲρ αὐτῆς διαφορά ἀνέρχεται εἰς δραχ. 10,614,419, μετὰ δὲ τοῦ ὑπερβάλλοντος τῶν ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἐ. ἑ. διαθέσεων ἐκ δραχ. 1,699,468, εἰς δραχ. 12,313,887. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ τόκῳ κυκλοφορίαν τῶν κεφαλαίων της, ἡ Τράπεζα δὲν ἔφθασεν εἰσέτι εἰς ὃ εὕρισκετο σημεῖον πρὸ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1880, ὅπως καταφαίνεται ἐκ τῆς ἐπομένης παραθέσεως:

(α) Ἐν τῷ ἐνεργητικῷ ἡξήσαν, προεξοφλήσεις 1,453,111—προκαταβολὴ δανείου 120 ἑκατομμυρίων 6,720,000—δημοτικὰ δάνεια 3,820,651—διάφορα 467,239, ἐν ὅλῳ δραχ. 12,466,001· ἐμειώθησαν δὲ, μεταλλικὸν καὶ συναλλάγματα ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ 3,366,030—δάνειον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας 2,852,241—γραμματῖα Ἑθνικῆς Τραπεζῆς 5,404—ἀνοικτοὶ λ]τηροὶ καὶ δάνεια τοκοφόρα 660,444—διάφορα 619,504 ἐν ὅλῳ δραχ. 7,503,623· καὶ ἐπομένως διαφορά ἀξίσεως δρ. 4,662,378.

Ἐν δὲ τῷ παθητικῷ ἡξήσαν, κυκλοφορία τραπεζικῶν γραμματίων 4,256,978—καταθέσεις ἐπὶ τόκῳ 718,808—διάφορα 467,335, ἐν ὅλῳ δρ. 5,443,121· ἐμειώθησαν δὲ, καταθέσεις ἄνευ τόκου 727,805 καὶ διάφορα 52,938, ἐν ὅλῳ δρ. 780,743· καὶ ἐπομένως διαφορά ἀξίσεως, ὅπως καὶ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ κατὰ δραχμὰς 4,662,378.

	31 Μαρτίου 1880	31 Μαρτίου 1881	Διαφορὰ ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον
Προεξοφλήσεις.....	36,063,247	30,602,345	—5,460,902
Ἀνοικτοὶ λ]τηροὶ.....	43,223,416	40,885,324	—2,337,795
Δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ.....	26,532,841	31,645,385	+5,112,544
" χρεωλυτικά.....	648,083	451,449	—196,634
" ἐπὶ ἐνεχύρῳ.....	518,430	979,728	+461,298
" πρὸς τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν ἰδιαιτέραν.....	4,972,320	4,996,520	+24,200
ὁμολογ. δαν. Κυβερνήσεως.....	12,357,007	27,142,484	+14,785,477
	94,315,004	104,302,569	+12,987,565
Ἀφαιρουμένων τῶν ἐντόκων καταθέσεων καὶ τῶν τοῦ Ταμιευτηρίου κατὰ τὰς δύο ταύτας ἐποχὰς.....	37,053,747	53,345,218	+16,291,471
Τὰ πέραν τῶν ἐντόκων καταθέσεων διατεθέντα			

κεφάλ. περιορίζονται εἰς 54,261,257, 50,987,254 3,273,906 καὶ ἐπομένως προκύπτει διαφορά ἐπὶ ἔλαττον κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1881 ἐκ δραχ. 3,273,906, ἥτις κατὰ τοὺς προηγουμένους μῆνας ὑπερέβαινε τὰ 1½ ἑκατομμύρια. Ἐξ ἑτέρου ὁμως ἡ Τράπεζα καρποῦται τῆς διαφοράς μεταξὺ τοῦ πληρωνομένου διὰ τὰς ἐντόκους καταθέσεις καὶ τοῦ εἰσπραττομένου κατὰ τὴν διάθεσιν αὐτῶν τόκου ἐπὶ δραχ. 16,261,471, καθ' ὅσας ἡξήσαν αἱ ἔντοκοι καταθέσεις. Ἐπειδὴ ἡ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παραθέσει παρατηρουμένη ἐλάττωσις τῶν προεξοφλήσεων ἐκ δραχ. 5,460,902 προέρχεται καθ' ὅλοκληρίαν σχεδὸν ἐκ τῆς ἐξοφλήσεως ἐντόκων γραμματίων τοῦ δημοσίου, ἐκπιπτομένων διὰ τὸν λόγον τοῦτον δραχ. 5,000,000 ἐκ τῶν εἰς δημόσια χρέη διατεθέντων κεφαλαίων ἐκ δραχ. 15,385,474, τὸ εἰς δάνειον διατεθὲν ἐκ δραχ. 12,987,565 ποσὸν δύναται νὰ διακριθῇ εἰς ἀγορὰν χρεωγράφων τῆς Κυβερνήσεως δραχ. 10,385,474 καὶ εἰς δάνεια πρὸς τὸ κοινὸν δραχ. 2,602,091.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὑπολογισμοὺς δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ προστεθέντα εἰς τὴν κυκλοφορίαν τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ τὸ ἐξαχθὲν μεταλλικὸν ἐξ ἑνός, ἐξ ἑτέρου δὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκαστικῆς τῶν τραπεζικῶν γραμματίων κυκλοφορία δάνειον, ἅτινα ἔχουσιν ὡς ἐξῆς:

Τραπεζικά γραμμάτια 31 Μαρτίου 1880	δρ.	50,783,020
31 » 1881 »		75,575,830
διαφορά επί πλέον »		<u>24,792,810</u>

Μεταλλικόν και Συναλλάγματα επί έξωτερικοῦ.

31 Μαρτίου 1880	δρ.	19,897,838
31 » 1881 »		15,104,568
διαφορά επί ἔλαττον »		<u>4,793,270</u>

Δάνειον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκαστ. κυκλοφορία.

31 Μαρτίου 1880	δρ.	10,672,218
31 » 1881 »		43,219,733
διαφορά ἐπὶ πλέον »		<u>32,446,515</u>

Ἦτοι ἐτέθησαν ἐπὶ πλέον εἰς κυκλοφο- ρίαν τραπεζικά γραμμάτια »		24,792,810
καὶ ἐξήχθη μεταλλικόν »		4,793,270
δρ.οῦ »		<u>29,586,080</u>

ἐπειδὴ δὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δάνειον ἠύξησε κατὰ »		<u>32,446,515</u>
---	--	-------------------

ἔπεται ὅτι ἐκ τῶν γενομένων παρὰ τῆ Ἐ- θνικῆ Τραπεζῆ καταθέσεων διέθεσεν αὐ- τὴ εἰς τὸ εἰρημένον δάνειον. »		<u>2,860,435</u>
---	--	------------------

Καὶ κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον ἐγένετο ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς προσφορά μεταλλικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ἐκ δραχ. 3,366,030, ἅτινα ἡ ἐπώλησεν αὐτὴ ἢ ἔδωκεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπέναντι τῆς προκαταβολῆς τῶν 6,720,000. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς προκαταβολῆς ταύτης συνεψηφίσθησαν εἰς τὸ ἐπ' ἀναγκαστικῆ κυκλοφορία δάνειον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δραχ. 2,852,241, τὸ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως ποσὸν ἐκ τοῦ δανείου τούτου ἀνήλθε κατὰ τὴν 31 Μαρτίου εἰς δρ. 31,422,925, ἦτοι εἰς μεταλλ-

λικόν δραχ. 12,490,501 καὶ εἰς τραπεζικά γραμμάτια δρ. 18,932,424. Σημειωτέον δ' ὅτι κατὰ τὴν 31 Μαρτίου ἡ Τραπεζα δὲν ἠθέλεν ἐπαρκέσει εἰς τὴν ζήτησιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς μεταλλικοῦ, διότι τὸ μεταλλικόν τῆς Τραπεζῆς περιορίζετο εἰς δραχ. 10,286,680.

Μετὰ τὸν ἐκ τῆς προκαταβολῆς τῶν 6,720,000 συμφηφισμὸν ἀπέναντι τοῦ χρέους ἐπ' ἀναγκαστικῆ κυκλοφορία δρ. 2,852,241, ὑπελείφθησαν τῇ Κυβερνήσει δραχ. 3,867,579· ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς κατὰ τὸν Μάρτιον πληρωμὰς τῶν ἐξόδων καὶ τῶν παραγγελιῶν, ὥστε ἐχρησίμευσαν καὶ ἄλλα χρήματα ἐκ τοῦ δανείου τῶν 120 ἑκατομμυρίων, τοῦ ὁποίου ὑπολογίζομεν ἐξαντληθεῖσαν τὴν προκαταβολήν. Ἐὰν δὲ συντόμως δὲν διατεθῆ καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ δανείου τούτου, ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ βραδύνη νὰ καταφύγῃ καὶ εἰς τὸ παρὰ τῆ Τραπεζῆ διαθέσιμον ποσὸν καὶ νὰ ἐξαντλήσῃ αὐτό.

Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΣ.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 1824.

Δὲν εἶναι ἀπὸ σκοποῦ εἰς τὴν κατωφέρειαν, ἐν ἣ τρέχουσι τὰ δημόσια τῆς Ἑλλάδος οἰκονομικά, ἡ μελέτη τῶν πρὸ πεντηκονταετίας καὶ πλέον σχετικῶς ἐν Ἑλλάδι προϋπολογιζομένων. Ἀρκεῖ δὲ νὰ φέρῃ τις εἰς ἱστορικὴν προσέγγισιν τὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκτελούμενα γιγαντιαῖα ἀναλόγως τῶν καιρῶν ἔθνικὰ ἔργα, πρὸς τὰ νῦν διακωμωδούμενα, ὥστε νὰ σκεφθῆ πολλάκις ἐπὶ πόσων ἄλλων ἐλατηρίων παρὰ τὰ χρήματα στηρίζεται ὁ ἔθνικὸς ἐν τῇ μεγαλουργίᾳ προβιθασμὸς. Βεβαίως τὰ χρήματα εἶναι τὰ νεῦρα. Ἀλλὰ κἀτι ἄλλο φέρει εἰς τὸν σκοπὸν καὶ τῶν νεύρων τὴν λειτουργίαν καὶ τῶν χρημάτων τὴν οἰκονομίαν.

Ἐν Ἀσφρι Ἐθνικῇ Συνέλευσις διώρισε κατὰ τὴν 4 Ἀπριλίου 1823 δωδεκαμελῆ ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ὑπὸ 6 πολιτικῶν καὶ 6 στρατιωτικῶν, εἰς τὴν ὁποίαν κατόπιν προσέθηκε καὶ ἄλλα πρόσωπα, ὅπως καταστρώσῃ τὸν ὑποθετικόν, λέγει τὸ ψήφισμα, λογαριασμὸν ἤτοι τὰ ἐξοδα καὶ ἔσοδα τοῦ ἔθνους δι' ὁλόκληρον τὸν ἐρχόμενον χρόνον, καὶ ὑποβάλλῃ αὐτὸν ἐντὸς 4 ἡμερῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν. Κατὰ τὴν 11 Ἀπριλίου 1823 ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε τὴν ἐπομένην ἔκθεσιν :

Α'. ΕΣΟΔΑ.

«1) Ἀπὸ τὴν νῆσον τῆς Κρήτης γρόσια 7,333,620, ἤτοι ἀπὸ λάδι βαρ. 30,000 γρ. 4,500,000· δουγάνας λάδι βαρ. 300,000 πρὸς 3 τοῖς 0/10 γρ. 450,000 ἔθνικόν λάδι βαρ. 400,000 πρὸς 50 γρ. 5,000,000· δέκατα σίτου καὶ κριθῆς κοιλὰ 30,000 πρὸς 6 γρ. 180,000· ἔθνικόν κρσί καὶ δέκατα 5,70 πρὸς 15 γρ. 85,500· χαροῦπι δέκατον καὶ δουγάνα γρ. 3,420· σταφίδα δέκατον καὶ δουγάνα γρ. 45,000· φροῦτα ἔθνικὰ καὶ δουγάνα γρ. 50,000· μετὰξια γρ.—· μύλους ἔθνικοὺς γρ. 50,000· δουγάνας εἰσερχόμενα γρ. 50,000.

2) Ἀπὸ τὴν νῆσον τῆς Εὐρίπου γρ. 446,700, ἤτοι ἀπὸ δέκατον γεννημάτων κοιλ. 20,000 πρὸς 6 γρ. 120,000· μύλων κασίμη (4200) γρ. 7,200, λάδι μερίδια καὶ δέκατα γρ. 300,000 ἀμπέλια ἔθνικὰ γρ. 2,500· δουγάνας 45,000· βαμπακίων δέκατα (ὄκ. 2,000) γρ. 2,000.

3) Ἀπὸ ὄλας τὰς ἐλευθέρως νήσους τοῦ Αἰγαίου γρ. 972,490, ἤτοι ἀπὸ Σάμον γρ. 250,000, Πάτμον 46,000, Λέρον 16,000, Κάλημνον 16,000, Νίσυρον καὶ Δῆλον 48,000, Κάρπαθον 38,000, Ἀστυπαλαίαν 8,000, Ἀνάφην 5,000, Ἀμοργὸν 10,000, Σαντορίνην 90,000, Ἴον 45,000, Πολυκάρην 7,000, Σύκηνον 6,000, Μήλον 46,000, Κίμωλον 4,000, Νάξον, 50,000, Πάρον 40,000, Ἀντίπαρον 2,500, Σήφνον 22,000, Σέριφον 9,000, Τήνον 400,000, Μήκονον 20,000, Ζέαν 25,000, Θερμιά 20,000, Ἄγδρον

50,000, Σχόπελον 30,000, Σκῦρον 20,000, Σκίαθον 40,000, Αἴγιναν 20,000, Χειλιδρόνια 3,000, Ἀγγίστρι 400, Σπλαμῖνα 1,000, Τρίκερη 6,000, Πάρον 41,000, Κάτσον 4,500, Ἰκαρίαν 2,000, Σύραν—, Ὑδραν 42,000, Πέτσαις 5,000, Ψαρῶν 5,000.

4) Ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος γρ. 708,200, ἤτοι Ἀ θ ῆ ν α ι ἀπὸ δέκατα σταροκρίθ. κοιλ. 8,000, δέκατον ἔθνικόν 4 χιλ. ὄμοῦ 42,000, πρὸς 6 γρ. 72 χιλ. ἔθνικὰ, μύλους, ἐργαστήρια καὶ περιβόλια 40,000, δουγάνας 45,000, δεκατιὰ λαδίου βαρέλ. 15,000, πρὸς 50 γρ. 75,000, ἔθνικόν λάδι βαρέλ. 2,000 γρ. 400,000 ὄλον 302,000.— Θ ῆ β α ι ἀπὸ ἀλυκαῖς 8,000, διβάρια 700, δέκατον καὶ ἔθνικόν σταροκρίθη κοιλ. 1,800 γρ. 10,800, ὄλον 49,500.— Λ ε β α δ ι α ἀπὸ δέκατον σταροκρίθη κοιλ. 3,000 πρὸς 6 γρ. 18,000, δέκατον καὶ ἔθνικόν καλαμπόκι, κοιλ. 6,000 πρὸς 5 γρ. 30,000, δουγάνας 1,500, βαμβάκια 3,000, δεκατιὰ λαδίου 4,000, ὄλον 56,500.— Τ α λ ἄ ν τ ι ἀπὸ ἀλυκαῖς 15,000, δουγάναις 1,000, περιβόλια ἔθνικὰ 4,000, δέκ. σταροκρίθη καλαμπ. κοιλ. 4 χιλ. πρὸς 6 γρ. 24,000, δέκατον ἔθνικόν κιλ. 5 χιλ. πρὸς 6 γρ. 30,000, μύλους γενήματα κιλ. 500 πρὸς 6 γρ. 3,000, λάδι ὄκ. 4,000 γρ. 1,000, ὄλον 75,000.— Μ α λ α ν δ ρ ε ῖ ν ο ν ἀπὸ δέκατον καὶ ἔθνικὰ γενήματα κοιλ. 2,500, γρ. 15,000, λιβάδια 3,500, δουγάνας 500, ὄλον 19,000.— Λ ο ι δ ω ρ ῖ κ ι ἀπὸ δέκατον σταροκρίθη καὶ ἔθνικὰ κοιλ. 4,000 πρὸς 6 γρ. 24,000, λιβάδια 3,500, ὄλον 27,500.— Σ ἄ λ ω ν α ἀπὸ δέκατα σταροκρίθη βατζ. 2,000 γρ. 12,000 ἔθνικὰ βατζ. 200 γρ. 1,200, δέκατα λαδίου βαρέλ. 750, πρὸς 50 γρ. 36,500, λάδι ἔθνικόν βαρέλ. 2,400 γρ. 105,000, λιβάδια 10,000, μύλους 1,500, δουγάνας 20,000, ἀμπέλια ἔθνικὰ 2,500, ὄλον 138,700.— Μ π ο υ δ ο ν ῖ τ ζ α Τ ο υ ρ κ ο χ ῶ ρ ι ἀπὸ δέκατα καὶ ἔθνικ. σῆρι κιλ. 2,000, πρὸς 10 γρ. 20,000.

5) Ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος γρ. 729,500, ἤτοι Μ ε σ ο λ ὄ γ γ ι, Ἀ ν α τ ο λ ι κ ὸ ν καὶ Ν ε ο χ ῶ ρ ι ἀπὸ εἰσοδήματα καὶ ἔθνικὰ δουγάναις, δάτζια, ἐλαταίς, διβάρια, λάδια, κρασία, σταφίδαίς καὶ ἄλλα γρ. 300,000.— Κ ἄ ρ ε λ η ἀπὸ κυσιλάδες γρ. 150,000.— Ἐ η ρ ὀ μ ε ρ ο ν καὶ Β ὀ ν ι τ σ α ἀπὸ δουγάναις καὶ δάτζια γρ. 30,000, δε-

καυτά και έθνικόν γέννημα κιλ. 1,800, πρὸς 5 γρ. 90,000.— Ζουγός και Βλοχός από λάδι δέκατ. λ. 500 γρ. 4,500, κρασιὰ γρ. 10,000, ὄλον 11,500.— Ἀπόκορον από δέκατον και έθνικόν σταροκρίθ. κιλ. 4 500 γρ. 27,000 κυσιλάδες χειμωνιάτικους και καλοκαιρινούς 17,000, δέκατον λαδίου 500, κρασιὰ 500, ὄλον 45,000.— Κράββαρη από δέκατον γέννημα κοιλ. 2 χιλ. γρ. 42 χιλ. δέκατον μετάξι δεκ. 400 πρὸς 30 γρ. 42 χιλ. κυσιλάδες καλοκαιρινοί γρ. 5 χιλ. δέκατ. κρασί φορτ. 300, γρ. 5 χιλ. ὄλον 34 χιλ.— Βενέτικον από δέκατον και έθν. γέννημα κοιλ. 2 χιλ. γρ. 12 χιλ. κυσιλάδες χειμων. και καλοκαιρ. 8 χιλ. ὄλον 20 χιλ.— Καρπεννησι από δέκατον και έθν. γέννημα κοιλ. 4,500 γρ. 27 χιλ. κυσιλάδες χειμων. και καλοκαιρ. 10 χιλ. κρασιὰ και μετάξι 5 χιλ. ὄλον 42, χιλ.— Ἀγραφα από δέκατα λουτζέκια 500, πρὸς 5 γρ. 2,500, δέκατον κρασί φορτία 150 πρὸς 30 γρ. 4,500 ὄλον 7 χιλ.

6) Ἀπό τὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου γρ. 2,605, 800, ἦτοι Κόρινθος από ὄλα τῆς τὰ εισοδήματα δέκατα και έθνικά γρ. 130 χιλ.— Βοστίτσα από δέκατα σταφίδος κασαμπά λ. 60 χιλ. δέκατα σταφίδος Διακοπτοῦ λ. 13 χιλ. δέκατα 2 μοναστηρίων Σπηλαιού και Ταξιάρχων λ. 12 χιλ. έθνική 55 χιλ. τὸ ὄλον σταφίδος λ. 140 χιλ. γρ. 56 χιλ. δουγάναις 12 χιλ. ιλιτζάμια κασαμπά 32,450, ὄλον γρ. 100,450.— Πάτραι από ὄλα τῆς τὰ εισοδήματα γρ. 25 χιλ.— Γαστοῦνη από δέκατα και έθνικ. γρ. 230 χιλ. δουγάναις 40 χιλ. λειβάδια 6 χιλ. διβάρια 6 χιλ. ἀλυκή 5 χιλ. περιβόλια 1 χιλ. μύλους γενήμ. βατζ. 1,200 πρὸς 6 γρ. 7,200, μύλους με παράδες γρ. 3 χιλ. ὄλον γρ. 293,200.— Πύργος από ὄλα του τὰ εισοδήματα γρ. 75 χιλ.— Ἀρκαδία από ὄλα τῆς τὰ εισοδήματα γρ. 80 χιλ.— Μιστρας από δέκατα και έθνικά 220 χιλ. μύλους 7 χιλ. λάδι έθνικόν βαρελ. 1000 πρὸς 50 γρ. 50 χιλ. ἀμπέλια και ἐργαστήρια έθνικά 15 χιλ. ὄλον γρ. 292 χιλ.— Τριπολιτσα από δέκατα και έθνικά 110 χιλ. μύλους ἐργαστήρια, χαμάμια και ἀμπέλια 30 χιλ. ὄλον γρ. 140 χιλ.— Μονεμβασία από μαγαζιά, περιβόλια, μύλους έθνικούς και δουγάναις 6 χιλ. δέκατα και έθνικά 69 χιλ. ὄλον γρ. 75 χιλ.— Νεόκαστρον από ὄλα των τὰ εί-

σοδήματα γρ. 48 χιλ.— Καλάβρυτα από ὄλα του τὰ εισοδήματα γρ. 180 χιλ.— Νησί από γεννήματα κοιλὰ 825 πρὸς 5 γρ. 4,960, καλαμπόκι δέκατα πινάκια 300, κοιλ. 8,250, πρὸς 5 γρ. 41,250, δέκατ. μετάξι δεκ. 60 πρὸς 30 γρ. 1800 δέκατα λάδι βαρ. 30 πρὸς 50 γρ. 4,500, δουγάναις 3 χιλ. κρασιὰ έθνικά 2 χιλ. βαμβάκι και φασόλια 500, φάρια ποναμοῦ 500, ιλιτζάμη μπαληγά και τζετζόρι, έξόν τῆς δεκατιᾶς τὴν ὁποίαν δίδουν εις Καλαμάταν, 2 χιλ. ὄλον γρ. 57,500.— Καλαμάτα από ὄλα τῆς τὰ εισοδήματα και δογάτα γρ. 50 χιλ. Κάτω Ναχαίε, Κρανῆδι από στάρι, σμιγάδι δεκατιὰ κοιλ. 450, πρὸς 6 γρ. 2,700, λάδι δέκατ. δεκάδ. 400 γρ. 400, βαμβάκι δέκατ. δεκ. 350, γρ. 350, ἀμπέλια 200, δουγάναις 1,500 ὄλον γρ. 5,150.— Καστρί, Θερμίσσι, Στάηλια, Καρακάσι από δέκ. σμιγάδι κοιλ. 675 πρὸς 6 γρ. 4,050. δέκ. λάδι δεκάδ. 650 γρ. 650, βαμβάκι δεκατιὰ δεκ. 300 γρ. 300, ἀλικαῖς 100 χιλ. ὄλον γρ. 405 χιλ.— Διδυμιό από δέκατ. κοιλὰ 150 γρ. 900, δέκατ. λάδι δεκάδ. 180, γρ. 180, ὄλον γρ. 1,080.— Φοῦρνου από δέκατ. σμιγάδια κοιλ. 37 1)2, γρ. 225, δεκατιὰ λάδι δεκάδ. 100, γρ. 100, ὄλον 325.— Δαμαλά Δεσα από δεκ. σμιγάδι κοιλ. 525 πρὸς 6 γρ. 3150, έθνικ. λάδι δεκάδ. 100 γρ. 100 δεκ. βάρβακ. δεκ. 200 γρ. 200, περιβόλι έθνικόν 150, ὄλον γρ. 3,600.— Σαμπά, Ρεήζη και Μπλέπη από σμιγάδι κοιλ. 180, γρ. 1,080, δέκατ. λάδι δεκάδ. 200 γρ. 200, ὄλον γρ. 4,280.— Ναυπλιον, Λιγουριόν από στάρι, σμιγάδι, κριθάρι, δέκατ. κοιλ. 750, πρὸς 6 γρ. 4,500, δέκατ. λάδι δεκάδ. 16 χιλ. γρ. 16 χιλ. ὄλον γρ. 20, 500.— Πρια από σταροκρίθη κοιλ. 375 γρ. 2,250.— Μοναστήρι Λύγοβ από σταροκρίθη κοιλ. 38, γρ. 225, λάδι δεκατ. δεκ. 100 γρ. 100, ὄλον γρ. 325.— Ἀδάμι από σταροκρίθη δεκατ. κοιλ. 30, πρὸς 6 γρ. 180, λάδι έθνικόν δεκ. 250 γρ. 250, ὄλον γρ. 430.— Κάντια από σταροκρίθη έθνικόν κοιλὰ 45 γρ. 270, βαμβάκι δεκατ. δεκάδ 200 γρ. 200, ὄλον γρ. 470.— Δραπακωχώρι από σταροκρίθη κοιλ. 75 γρ. 450.— Μοναστήρι Ξεροκαστέλη από δεκατιὰ σταροκρίθη κοιλ. 75 γρ. 450, λάδι δεκάδ. 50 δεκατ. γρ. 50, έθνικ. λάδι δεκάδ. 10 χιλ. γρ. 10, χιλ., δουγάναις γρ. 7 χιλ. ὄλον γρ. 80,500.— Τουρνίκε από σταροκρίθη δεκατ. κοιλ. 725 γρ. 4,

350.—Μπούγα· από σταροκρίθη κοιλ. 90 γρ. 540, όφι-
ριαίς κάμπου έθν. και δεκατρά 40 χιλ. έθν. έργαστήρια
330 γρ. 100 χιλ. έθν. σπήτια 500 γρ. 100 χιλ. διβάριχ
3 χιλ. μύλους αφεντικούς 3 χιλ. όλον γρ. 216,540.—
Φανάρι από όλα του τὰ εισοδήματα γρ. 39 χιλ.—
Άργος από όλα του τὰ εισοδήματα γρ. 40 χιλ.—Καρύται-
να από δέκατα σιταροκρίθη κοιλὰ 40 χιλ. πρὸς 6 γρ. 60
χιλ. όφιριαίς κοιλὰ 12 1/2 χιλ. πρὸς 5 γρ. 62 χιλ. έθνι-
κούς μύλους 450 όλον γρ. 124 χιλ.—Κουτσούκ-Μά-
νι· από όλα της τὰ εισοδήματα γρ. 40 χιλ.—Μεθώνη
από όλα της τὰ εισοδήματα γρ. 50 χιλ.—Έμπλάκιχα
από όλα του τὰ εισοδήματα γρ. 50 χιλ.—Λεοντάρι από
όλα του τὰ εισοδήματα γρ. 50 χιλ.—Κορώνη από δέ-
κατα γρ. 40 χιλ., δέκατα λάδι και έθνικ. βαρ. 4750 πρὸς
50 γρ. 87 1/2 χιλ. μετάξη 4500, μύλους 2 χιλ. όλον
γρ. 134 χιλ.—
“Αγιος Πέτρος· από όλα του τὰ
εισοδήματα γρ. 30 χιλ.—Πραστός από όλα του τὰ
εισοδήματα γρ. 9 1/2 χιλ.—
“Ανδροῦσα· από δέκατον
γρ. 27 χιλ. κασαμπᾶς γρ. 42 χιλ., λάδι έθν. και δέκατον
βαρ. 50 πρὸς 50 γρ. 450 χιλ., σῦκα 2 χιλ., μύλους 4000
όλον γρ. 33,700 —
Μάνη από λάδι, δέκατον βαρ 400
πρὸς 50 γρ. 20 χιλ., δέκατον 200 χιλ. βελανίδι πρὸς 60
γρ. 42 χιλ., δέκατον μεταξιού όκαδ. 10, γρ. 300 δουγᾶνα
λαδιοῦ, βελανιδιοῦ κλπ., Μαραθωνῆσι, Τσίμοβα, “Αλμυρό,
Σκαρδαμοῦλα και Κυτριάς γρ. 15 χιλ. όλον γρ. 47,300.

Β. ΕΞΟΔΑ.

α.) “Εξοδα ένός καρχίου 16 κανονίων δι’ ένα μήνα
Κανονιέριδες δια 16 κανόνια άνθρωποι 64, δια άρματα φι-
λά 15, δια μανουβράρισμα τῶν πανίων 20, δια τιμονιέριδες
4, δια τὸν τσεπχανέ και λοιπὴν ύπηρεσίαν 5, όλων 108
πρὸς γρ. 50, γρ. 5400.—Ψωμι δια ναύτας 108 ανά δραμ.
300 τοῦ καθενός τὴν ήμέραν, κάμνουν καντάρια 55 πρὸς
600 τὸ καντ. γρ. 2,200.—Εἰς κρασί 300 δρᾶμ. τοῦ καθενός
τὴν ήμέραν, κάμνουν τὸν μήνα βαρ. 50 πρὸς γρ. 16 τὴν
βαρ. γρ. 800.—Εἰς ρακή όκ. 120 πρὸς γρ. 2 τὴν όκᾶ γρ.
240.—Εἰς λάδι όκ. 80 πρὸς 2 τὴν όκ. γρ. 160.—Εἰς κρέας
όκ. 800 πρὸς γρ. 1 τὴν όκ. γρ. 800.—Εἰς ρύζι όκ. 200 πρὸς
παράδες 30 γρ. 150.—Εἰς τυρί όκ. 390 πρὸς παράδ. 6. 0 γρ.

575.—Εἰς έλαιας όκ. 300 πρὸς παράδ. 24 γρ. 180.—Εἰς
όσπρια όκ. 240 πρὸς παράδ. 20 γρ. 120.—Εἰς κρουμύδια
όκ. 500 πρὸς 10 παράδ. γρ. 125.—Εἰς ξύδι όκ. 200 πρὸς
παράδ. 12 γρ. 60.—Εἰς ξόλα της φωτιάς γρ. 70.—Δύο ή-
μεροδούλια 40 ανθρώπων δια ξεσαβούρωμα καραβιοῦ ήμερο-
δούλια 80, δύο ήμεροδούλια από 30 ανθρώπους τὴν ήμέραν
ήμεροδούλια 60,—δια παλάμισι τοῦ καραβιοῦ 2 ήμεροδούλια
30 ανθρώπων ήμεροδούλια 60, όλον 200 πρὸς 3 γρ. 600.—
“Αλειμα 450 όκ πρὸς 3 γρ. 450.—Σαβοῦρα 50 καίκια πρὸς
γρ. 10 τὸ καίκι 500.—Εἰς τροφήν τῶν 200 δουλευτῶν εἰς
παλάμισι, σαβούρωμα και ξεσαβούρωμα γρ. 300.—Εἰς
λιανικά έξοδα γρ. 400.—“Ολον γρ. 13,430. Ταῦτα εἰς έκ-
στρατείαν ένός μηνός, εκτός τῶν γουμένων, πανίων, λιανι-
κῶν άρηνίων και πολλῶν άλλων αναγκαίων πραγμάτων.

β) Σημείωσις τῶν στρατευμάτων, αναγκαίων δια τὰς
πολιορκίας τῶν φρουρίων δια τὸ έσωτερικόν εἰς όλην τὴν
ἐπικράτειαν της “Ελλάδος, δια τε τὴν φύλαξιν τῶν φρου-
ρίων και δια τὴν κατά τῶν έχθρῶν εκστρατείαν.—Εἰς τὴν
πολιορκίαν Κορώνης στρατιῶται 300, Μεθώνης και Νεοκά-
στρου 500, Πάτρας 2 χιλ. Κορίνθου 500, Κρήτης 45 χιλ.
όλον 48,300. Δια τὸ έσωτερικόν εἰς τὴν Πελοπόννησον και
Διοίκησιν 2 χιλ. εἰς τὸ Ναύπλιον 700, εἰς τὴν Μονεμβα-
σίαν 50, εἰς όλας τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους 4000
εἰς τὸ φρούριον της “Αθήνας 500, εἰς τὴν “Ανατολικὴν “Ελ-
λάδα 200, εἰς τὴν Δυτικὴν “Ελλάδα 600, εἰς τὴν νήσον
τῶν Ψαρρῶν 1000, όλον 6,050.—Δια τὴν εκστρατείαν εἰς
τὰ Δερβάνια Μελοποννήσου 500, εἰς Εὔριπον 2 χιλ. εἰς Κά-
ρυστον 4000, εἰς Ναύπακτον 4000, εἰς “Ανατολικὴν “Ελ-
λάδα 44 χιλ. εἰς Δυτικὴν “Ελλάδα 8 χιλ. όλον 26,500.—
Εἰς ύπουργούς άνευ μισθοῦ 450.—“Ολον τῶν άνω κατη-
γοριῶν 50 χιλ.

γ) Δια 51 χιλ. στρατιώτας, ψωμί τους πρὸς 10 δρᾶμ.
άλευρι εκάστου καθ’ ήμέραν, εἰς ένα μήνα βατσέλια 30 χιλ.
πρὸς γρόσια 10 τὸ βατσέλ. γρ. 300 χιλ.—Κρέας τῶν ά-
νωθεν στρατιωτῶν πρὸς 200 δρᾶμ. τοῦ καθενός τὴν ήμέ-
ραν εἰς ένα μήνα όκ. 765 χιλ. πρὸς 30 παράδες ή όκᾶ γρ.
573,750.—Δια 51 χιλ. τσαρούχια εἰς ένα μήνα πρὸς 1 γρ.
51 χιλ.—Δια 26,500 στρατιώτας, σί εκστρατεύσαντες, μι-
σθός πρὸς 25 γρ. τὸν μήνα γρ. 662,500.—Δια 48,300

στρατιώτας οἱ πολιορκοῦντες τὰ φρούρια, πρὸς 20 γρ. τὸν μῆνα γρ. 366 χιλ.— Διὰ 6 050 στρατιώτας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ φυλακὰς φρουρίων πρὸς 15 γρ. τὸν μῆνα γρ. 90,750.— Δι' 60 Καράβια πρὸς 13 χιλ. (ὡς ἄνω) γρ. τὸ κάθε ἓνα, τὸν μῆνα γρ. 780 χιλ. Τὰ τοῦ πολέμου ἐφόδια τῶν καραβίων γρ. 400 χιλ. Διὰ 40 χιλ. στρατιωτῶν ἐφόδια πολεμικὰ τῆς ξηρᾶς δι' ἓνα μῆνα γρ. 400 χιλ.— Ἐξοδα ὄλων τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἑλλάδος τὸν μῆνα 500 χιλ. Τὸ ὅλον δι' ἓνα μῆνα γρ. 3,624 χιλ. Τὰ ἄνωτέρω ἐξοδα διὰ μῆνας ἕξ πολλαπλασιαζόμενα γρ. 24,744,000. Εἰς στρατεύματα νὰ χρησιμεύσουν ὡς μεντζήλια, ἤτοι πόστα μεθ' ὅλα των τὰ ἐξοδα γρ. 1 ἑκατομμ. τὸ ὅλον γρ. 25,744,000.— Τὰ ἄνωθεν ἐξοδα θ' ἀκολουθοῦν ἀπὸ 1 Μαΐου ἕως 1 Νοεμβρίου ὡς ἄνωθεν· διὰ δὲ τοὺς ἄλλους ἕξ μῆνας στοχαζόμεθα ν' ἀκολουθήσουν τὰ ἡμισυ.

1823 τῆ ἰα' Ἀπριλίου. Καλύβια».

Οὕτως εἶχον τὰ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, διὰ τὴν οικονομικὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους ἀπὸ 1 Μαΐου 1823 μέχρι 1 Μαΐου 1824. Ἐνῶ τὰ ἐσοδα ἐν κεφαλαίῳ ἀνεβιάζοντο εἰς γρόσια 12,846,220, τὰ ἐξοδα ὑπελογίζοντο εἰς 38,066,000, δηλαδή εἰς τὸ τριπλάσιον. Βεβαίως οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι περιορίζονται εἰς τὸν κύκλον τῶν ὑποθέσεων. Ἄλλ' ὁ κύκλος τῶν ὑποθέσεων μεθερμηνεύθη ἐν τῇ πολιτικῇ γλώσσει εἰς τὸ πραγματικὸν γεγονός, ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἐγκαταλελειμένη εἰς τὰς οἰκείας δυνάμεις κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀνθεῖξε μεθ' ὅλας τὰς ἐσωτερικὰς αὐτῆς ἀνωμαλίας. Καὶ ἡ ἱστορία μαρτυρεῖ ὅτι ἐν μέσῳ τῶν θριάμβων καὶ τῶν καταστροφῶν τῆς πρώτης τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τριετίας, ὁ τῆς Ἑλλάδος ἐχθρὸς περιῆλθε, καθ' ἃ προέλεγε ὁ Leake, εἰς θέσιν ὥστε νὰ μὴ δύναται οὗτος νὰ συγκεντρώσῃ δεκακισχιλίους διὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ 1824 ἄνδρας. Τί ἔχει νὰ δείξῃ ἡ νῦν γενεὰ μεθ' ὅλας τὰς πεντηκοντάδας ἑκατομμυρίων τῶν εἰσοδημάτων τῆς καὶ τὰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων τῶν δαπανῶν τῆς;

Διὰ τοῦτο μεγάλης ἐννοίας περιεκτικὴ εἶναι ἡ συμβουλή τοῦ μεγάλου ἐκείνου πολιτικοῦ φιλοσόφου, ὅστις ἔλεγεν ὅτι τὰ ἔθνη πρέπει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ἐπανέρχωνται εἰς τὴν ἀναθεώρησιν καὶ τὸν καθαρισμὸν τῆς ἀρχικῆς βάσεώς των.